

Banská Bystrica 20.12.2023
OZ 233916/II-69-2023

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 1. februára 2022 majiteľom IMPOL HOLDING, a. s., Ľubochnianska 2, 080 06 Ľubotice (pred prevodom: IMPOL, s. r. o., Ľubochnianska 2, 080 06 Ľubotice; ďalej „majiteľ“) a o rozklade podanom 28. januára 2022 navrhovateľom BAPE FOOD trade, s. r. o., Ovocinárska 51, 083 01 Sabinov, v konaní zastúpeným advokátom JUDr. Lukášom Kišeľakom, Weberova 8, 080 01 Prešov (ďalej „navrhovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. OZ 233916/I-50-2021 zo 17. decembra 2021 vo veci návrhu na zrušenie slovnjej ochrannej známky č. 233916 „GOLD TEHLA“, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 34 ods. 1 písm. a) a § 34 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozhodnutie zn. OZ 233916/I-50-2021 zo 17. decembra 2021 mení takto:

slovná ochranná známka č. 233916 „GOLD TEHLA“ sa zrušuje pre tovary „*mlieko, syry, mliečne výrobky, s výnimkou polotvrdých výrobkov z mlieka a rastlinného tuku*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Ochranná známka zostáva v platnosti pre tovary „*polotvrdé výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Čiastočné zrušenie ochrannej známky je podľa § 34 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov účinné od 16. septembra 2020.

Navrhovateľovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. OZ 233916/I-50-2021 zo 17. decembra 2021 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) v spojení s § 34 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) na základe návrhu zrušená slovná ochranná známka č. 233916 „GOLD TEHLA“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) pre tovary „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a to s účinnosťou od 16. septembra 2020. Napadnutá ochranná známka zostala v platnosti pre tovary „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Navrhovateľ podaný návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky, ktorý sa týkal všetkých tovarov, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná, odôvodnil tým, že majiteľ napadnutú ochrannú známku skutočne nepoužíval na území Slovenskej republiky počas nepretržitého obdobia najmenej piatich po sebe idúcich rokov predchádzajúcich podaniu tohto návrhu. V podanom návrhu pritom žiadal, aby bola napadnutá ochranná známka zrušená k 16. septembru 2020, s odôvodnením, že

prebieha konanie o návrhu na vyhlásenie obrazovej ochrannnej známky č. 242241, ktorej je majiteľom, za neplatnú, pričom zrušením napadnutej ochrannnej známky k uvedenému dátumu by odpadol dôvod, pre ktorý sa konanie o návrhu na vyhlásenie jeho ochrannnej známky za neplatnú vedie, čo by viedlo k jeho zastaveniu. Argumentoval tiež tým, že uvedeným zastavením konania o návrhu na neplatnosť by zároveň došlo k zániku jediného rozkladného dôvodu v konaní o rozklade proti rozhodnutiu úradu zn. POZ 2542-2018/N-124-2019 z 11. decembra 2019 o vyhovení ním podaným námietkam a o zamietnutí prihlášky obrazovej ochrannnej známky, číslo spisu POZ 2542-2018.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že prvostupňový orgán považoval za preukázané skutočné používanie napadnutej ochrannnej známky vo vzťahu k tovarom „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v relevantnom období na území Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach. Majiteľ však podľa prvostupňového orgánu v konaní neunesol dôkazné bremeno a relevantným spôsobom nepreukázal skutočné používanie napadnutej ochrannnej známky v zmysle citovaného ustanovenia vo vzťahu k tovarom „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v relevantnom období, pričom neuviedol ani oprávnené dôvody na nepoužívanie napadnutej ochrannnej známky vo vzťahu k týmto tovarom. Prvostupňový orgán za relevantné obdobie označil obdobie piatich rokov pred podaním návrhu na zrušenie, konkrétne obdobie od 13. januára 2016 do 12. januára 2021. Majiteľ predloženými dôkazmi podľa prvostupňového orgánu preukázal, že v období rokov 2018 až 2021 dodával v značných množstvách dvom rôznym odberateľom na území Slovenska mliečny výrobok s názvom „Gold tehla“, resp. „Family Gold tehla“. Hoci nebola preukázaná vysoká frekvencia dodávok takto označeného tovaru, preukázaný dodaný objem a kontinuálne dodávanie predmetného tovaru považoval prvostupňový orgán za svedčiacie o skutočnom používaní napadnutej ochrannnej známky, t. j. o takom jej používaní, ktorého cieľom bolo vytvárať a udržiavať odbyť ňou označeného výrobku. Prvostupňový orgán tiež konštatoval, že na faktúrach sa síce nachádzalo označenie „Gold Tehla 45 %“ a „Family Gold Tehla“, avšak pridanie prvkov „45 %“ a „Family“ podľa prvostupňového orgánu nemenilo rozlišovaciú spôsobilosť napadnutej ochrannnej známky. Prvý uvedený údaj totiž len opisoval percentuálne zastúpenie určitej zložky výrobku. Používanie označenia „Family“ so slovným označením „GOLD TEHLA“ považoval prvostupňový orgán za súbežné používanie dvoch ochranných známok majiteľa, pretože považoval za preukázané, že slovný prvok „Family“ je súčasťou označení viacerých výrobkov majiteľa, ako aj z toho dôvodu, že majiteľ je podávateľom prihlášky obrazovej ochrannnej známky č. POZ 2542-2018 a majiteľom obrazovej ochrannnej známky č. 232460 (obsahujúcich slovný prvok „Family“). Na základe toho možno podľa prvostupňového orgánu usudzovať, že majiteľ označenie „Family“ používa ako ochrannú známku, ktorou označuje viaceré svoje výrobky, a to spoločne s ďalším označením. Taktiež prvostupňový orgán konštatoval, že tento slovný prvok vyjadroval, že takto označený výrobok je vhodný na konzumáciu pre celú rodinu. Pokiaľ ide o výrobok, na ktorom bola napadnutá ochranná známka používaná, podľa prvostupňového orgánu tento výrobok predstavoval konkrétny mliečny výrobok (podľa predložených dôkazov „*polotvrdý, plnotučný výrobok s rastlinným tukom*“, resp. výrobok „*podobný syru*“ s obsahom rastlinného tuku, ktorého hlavnou zložkou je mlieko), a preto prvostupňový orgán považoval za dôvodné ponechať v zozname tovarov a služieb napadnutej ochrannnej známky termín „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Z dôvodu, že tento výrobok nepredstavoval tovar mlieko a z predložených dokladov nevyplývalo ani to, že takto označený tovar bol syr, ponechaním termínov „*mlieko, syry*“ v zozname tovarov a služieb by došlo podľa prvostupňového orgánu k neprimeranému poskytnutiu ochrany napadnutej ochrannnej známke.

Prvostupňový orgán považoval za preukázaný právny záujem navrhovateľa na určení dňa 16. september 2020 ako dňa účinnosti zrušenia napadnutej ochrannnej známky pre tovary „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Konštatoval, že je možné, že zrušením napadnutej ochrannnej známky pre tieto tovary k danému dátumu by mohlo dôjsť k ovplyvneniu právneho postavenia navrhovateľa v súvisiacom konaní, o návrhu na neplatnosť jeho obrazovej ochrannnej známky č. 242241, keďže uvedený návrh na neplatnosť sa zakladá na starších právach majiteľa k napadnutej ochrannnej známke a 16. september 2020 je dňom predchádzajúcim dňu podania uvedeného návrhu.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali majiteľ a aj navrhovateľ (v súčasnom postavení podávateľov rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad.

Majiteľ v odôvodnení rozkladu uviedol, že výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým prvostupňový orgán rozhodol tak, že napadnutá ochranná známka zostala v platnosti pre tovary „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, považuje za správny a za správne považuje aj odôvodnenie tohto výroku. Nestotožnil sa však so závermi napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o zvyšnú časť rozhodnutia, podľa ktorej sa napadnutá ochranná známka zrušuje pre tovary „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a to s účinnosťou od 16. septembra 2020. V súvislosti s touto časťou napadnutého rozhodnutia zastal názor, že prvostupňový orgán dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. neúplne zistil skutkový stav veci a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že nespochybniteľne vyvrátil tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky a preukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v období piatich rokov predchádzajúcich podaniu návrhu, a to najmä faktúrami, objednávkami a dodacími listami. V tejto súvislosti poukázal na piaty odsek na šiestej strane napadnutého rozhodnutia, konkrétne na časť, v ktorej prvostupňový orgán konštatoval, že *„predložené faktúry a dodacie listy, či iné súvisiace materiály obsahujú údaje, ktoré umožňujú jednoznačne určiť, kto bol dodávateľom, aký tovar a v akom množstve bol dodaný, kedy a komu bol určený a dodaný, číslo daňového dokladu, dátum vyhotovenia účtovného dokladu, teda ich bezpochyby možno považovať za relevantné dôkazy na účely preukázania používania ochrannej známky“*.

Majiteľ ďalej poukázal na to, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí na siedmej strane konštatoval, že používal napadnutú ochrannú známku okrem iného na produktoch s označením „Gold Tehla 45 %“, pričom prvostupňový orgán tiež doplnil, že prvok „45 %“ je potrebné vnímať len ako označenie opisujúce percentuálne zastúpenie určitej zložky výrobku a že uvádzanie takýchto údajov je pri potravinárskych výrobkoch bežné. Majiteľ v tejto súvislosti uviedol, že prvok „45 %“ používal pri označovaní syrov, a preto nerozumie, ako mohol prvostupňový orgán na jednej strane považovať za preukázané používanie napadnutej ochrannej známky majiteľom v relevantnom období aj na syroch a na druhej strane v závere napadnutého rozhodnutia v rozpore s uvedeným nelogicky konštatovať, že majiteľ neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu používania napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k tovarom „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. V tejto súvislosti majiteľ doplnil, že označením „Gold Tehla 45 %“ podľa prvostupňového orgánu označoval polotvrdý plnotučný výrobok s rastlinným tukom, ktorý podľa prvostupňového orgánu nemožno považovať za syr.

Majiteľ uviedol, že takéto rozhodnutie považuje za nelogické, nesprávne a nedostatočne odôvodnené, vzhľadom na všetky skutočnosti vyplývajúce z predložených dôkazov a zistený skutkový stav. Poukázal na to, že slovo „syr“ označuje potravinu, mliečny výrobok vyrábaný zrážaním mlieka syridlom alebo kyselinou mliečnou a môže ísť o výrobok, ktorý je v závislosti od procesov kvasenia mäkký, tvrdý, topený, ementálsky a pod. Uviedol, že výrobok „Gold Tehla 45 %“ je polotvrdý plnotučný výrobok s rastlinným tukom vyrábaný z mlieka, radený do kategórie syrov, pričom syry sú jednoznačne mliečne výrobky. Ďalej poukázal na to, že do triedy 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb patria tovary „*mlieko*“ a „*mliečne výrobky*“.

Následne konštatoval, že prvostupňový orgán podľa jeho názoru dospel k správne záveru, že predmetom ochrany napadnutej ochrannej známky sú slová samotné, a nie ich grafické zobrazenie. Pridanie akéhokoľvek prvku, či už označujúceho percentuálne zastúpenie určitej zložky výrobku alebo slovného prvku, napr. „Family“ (ide o ochrannú známku majiteľa), či iného informatívneho prvku, k slovnému spojeniu „GOLD TEHLA“ nevplyva na rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky tak, aby ju zmenilo. Všetky majiteľom pridané informatívne prvky len špecifikujú konkrétny výrobok tak, aby bolo zrejmé, napr. o aký syr ide, prípadne, že ide o výrobok vhodný na konzumáciu pre celú rodinu a podobne.

Majiteľ napokon uzavrel, že vzhľadom na to, že bolo preukázané, že napadnutú ochrannú známku skutočne používal po dobu uplynulých piatich rokov na konkrétnych tovaroch z triedy 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, pričom námietky navrhovateľa týkajúce sa pridávania prvkov k napadnutej ochrannej známke sú bezpredmetné, prvostupňový orgán nesprávne rozhodol, keď napadnutú ochrannú známku zrušil pre tovary „*mlieko, syry*“. Napadnutá ochranná známka nemala byť podľa názoru majiteľa zrušená ani pre tieto tovary, a preto v dotknutej časti je napadnuté rozhodnutie podľa majiteľa nesprávne a nedostatočne odôvodnené.

S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Majiteľ spolu s rozkladom predložil doklad obsahujúci text, podľa ktorého má slovo „syr“ význam „*mliečny výrobok vyrábaný zrážaním mlieka syridlom alebo kyselinou mliečnou*“, resp. „*potravina vyrobená z mlieka určitými kvasnými pochodmi: tvrdý, mäkký s., tavený, ...*“ (text v tejto súvislosti odkazuje na webovú stránku <https://slovník.aktuality.sk/pravopis/slovník-sj/?q=syr>), resp. ide o „*výraz z potravinárstva označujúci výrobok z mlieka upraveného kvasnými procesmi: mäkký, tvrdý, topený, ementálsky syr*“ (v tejto súvislosti text odkazuje na webovú stránku <https://www.slovensky.eu/syr>). K rozkladu ďalej predložil doklad obsahujúci krátky úryvok z Medzinárodného triednika tovarov a služieb. Konkrétne je tu uvedené záhlavie triedy 29 a časť vysvetliviek k triede 29, podľa ktorých táto trieda obsahuje okrem iných tovarov tovary „*mlieko*“ a „*mliečne výrobky*“, pričom sem patria okrem iného najmä tovary „*mliečne nápoje (s vysokým obsahom mlieka)*“.

Navrhovateľ sa vo svojom vyjadrení o rozklade majiteľa, ktoré bolo úradu doručené 7. apríla 2022, stotožnil s napadnutým rozhodnutím v časti, v ktorej bolo toto napadnuté rozkladom majiteľa. Zastal názor, že prvostupňový orgán sa zaoberal všetkými dôkazmi majiteľa. Neúplné zistenie skutkového stavu by prichádzalo do úvahy, keby bol úrad povinný sám vyhľadávať dôkazy. Majiteľ podľa navrhovateľa neuviedol, v čom malo spočívať neúplné zistenie skutkového stavu. Prvostupňový orgán neodmietol vykonať žiadny dôkaz, resp. nezamietol návrh na vykonanie dôkazu.

Navrhovateľ označil za nedôvodnú tiež námietku majiteľa, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovateľ sa v tejto súvislosti vyjadril k porovnaniu pojmov „syr“, „mliečne výrobky“ a „mlieko“, pričom uviedol, že majiteľ zamieňa pojmy „syr“ a „mliečny výrobok“ či „mlieko“. Podľa navrhovateľa ide o tri zložením odlišné potravinárske výrobky, ktoré nie je možné navzájom zamieňať, a preto nemožno akceptovať dôkazy, ktorými sa snažil majiteľ preukázať, že „syr“ a „mliečny výrobok“ je v zásade to isté. Prvostupňový orgán podľa navrhovateľa dospel k správnejmu záveru, že používanie napadnutej ochrannej známky pre tovary „mlieko“ a „syr“ nebolo majiteľom preukázané, a teda závery majiteľa uvedené v šiestom odseku na tretej strane ním podaného rozkladu sú podľa navrhovateľa nesprávne.

Čo sa týka tvrdenia majiteľa, že prvostupňový orgán vychádzal v napadnutom rozhodnutí z nesprávneho právneho posúdenia, navrhovateľ toto tvrdenie označil za nedôvodné, pričom konštatoval, že prvostupňový orgán správne právne posúdil napadnutú ochrannú známku ako slovnú ochrannú známku, a taktiež správne posúdil údaj „45 %“ ako informatívny údaj o podiele určitej zložky v tovare s tým, že tento nemá vplyv na rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky. Prvostupňový orgán podľa navrhovateľa správne právne posúdil aj označenie „Family“ ako slovný prvok, ktorý by vplýval na rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky. Podľa názoru navrhovateľa závery, ktoré v tejto súvislosti majiteľ napadol, nie sú v neprospech majiteľa. Navrhovateľ v tejto súvislosti zdôraznil, že doplnenie prvku „Family“ alebo „45 %“ k napadnutej ochrannej známke nemalo vplyv na záver prvostupňového orgánu, že majiteľ neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že napadnutú ochrannú známku používal aj pre tovary „mlieko“ a „syr“.

Navrhovateľ na základe uvedených skutočností navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade rozklad majiteľa zamietol ako nedôvodný a aby potvrdil prvostupňové rozhodnutie v časti, v ktorej bolo napadnuté rozkladom podaným majiteľom. Navrhovateľ zároveň požiadal, aby mu orgán rozhodujúci o rozklade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Navrhovateľ podal rozklad proti výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým prvostupňový orgán rozhodol o ponechaní napadnutej ochrannej známky v platnosti pre tovary „mliečne výrobky“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

V odôvodnení podaného rozkladu navrhovateľ zastal názor, že napadnuté rozhodnutie je v časti, voči ktorej ním podaný rozklad smeruje, nezákonné, nesprávne a predčasne vydané, vykazujúce prvky arbitrárnosti, a preto porušujúce ústavné právo navrhovateľa na spravodlivý proces. Podľa navrhovateľa prvostupňový

orgán dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávne právne závery.

Navrhovateľ poukázal na to, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí uviedol, že skutočné používanie napadnutej ochrannej známky považoval za preukázané vzhľadom na množstvo kúpeného/predaného tovaru v stovkách až tisícoch kilogramov. Prvostupňový orgán však neuviedol, prečo práve tento objem považoval za dostatočný na prijatie záveru o preukázaní skutočného používania napadnutej ochrannej známky. Používanie napadnutej ochrannej známky sa pritom, s ohľadom na princíp teritoriality, má vzťahovať na celé územie Slovenskej republiky, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zaregistrovaná. Pokiaľ prvostupňový orgán posúdil údaj o objeme ako hlavný a ako jediné kritérium pre posúdenie toho, či majiteľ napadnutú ochrannú známku skutočne používal, mal podľa navrhovateľa vysvetliť, prečo práve toto množstvo považoval za dostatočné a prečo toto množstvo nemožno považovať za symbolické používanie. Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na to, že ide o tovar bežnej, dennej spotreby, dostupný všetkým ekonomickým či sociálnym vrstvám obyvateľstva, bežne dostupný vo všetkých obchodoch s potravinami na celom území Slovenskej republiky. Podľa navrhovateľa mal prvostupňový orgán dať do súvislosti množstvo tovaru s územím, na ktorom bol tovar dodaný alebo predaný, a zároveň vziať do úvahy kritérium času, čo však v napadnutom rozhodnutí podľa jeho názoru absentuje. Napadnuté rozhodnutie je preto v časti, podľa ktorej napadnutá ochranná známka zostala v platnosti pre tovary „mliečne výrobky“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, podľa navrhovateľa nepreskúmateľné. Ide však o skutočnosť, ku ktorým sa mal vyjadriť vo vzájomných súvislostiach predovšetkým majiteľ.

Podľa navrhovateľa prvostupňový orgán prevzal pomerne nekriticky tvrdenia majiteľa, pričom tieto navyše doplnil, a to tak, že posúdil tovary s označením „Family Gold tehla“ a s označením „GOLD TEHLA 45 %“ ako totožné tovary, resp. dospel k záveru, že v prípade oboch týchto označení ide o používanie napadnutej ochrannej známky. Tieto závery však podľa navrhovateľa nie sú správne.

Navrhovateľ poukázal na to, že z podstaty inštitútu ochrannej známky a z jej funkcie, resp. účelu vyplýva, že táto má odlišovať, resp. určovať pôvod tovaru, a nie odlišovať skupinu rôznych tovarov s odlišným zložením. Navrhovateľ uviedol, že prvostupňový orgán mal dôkazy majiteľa vyhodnotiť tak, že tovar dodaný majiteľom s označením „GOLD TEHLA“ je ten tovar, pre ktorý si nechal majiteľ vykonať posúdenie, avšak vo vzťahu k tovaru s označením „Family Gold tehla“ už nemožno dospieť k tomuto záveru. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že prvostupňový orgán hodnotil úmysel majiteľa vo vzťahu k používaniu napadnutej ochrannej známky. Podľa navrhovateľa bolo potrebné posudzovanie tohto kritéria rozšíriť a zohľadniť, že vzhľadom na to, že majiteľ si nechal vyhotoviť posúdenie o platnosti označenia tovaru, ktorý mienil dodávať alebo predávať na území Slovenskej republiky pod označením „GOLD TEHLA“, je zrejmé, že mal záujem dodávať pod týmto označením iba tovar so zložením uvedeným v predmetnom potvrdení, ale napadnutú ochrannú známku už nemal záujem používať vo vzťahu k tovarom s označením „Family Gold Tehla“. V opačnom prípade by podľa navrhovateľa nedávalo zmysel, že majiteľ si prihlásil obrazové označenie so slovnými prvkami „Family Gold tehla“ ako ochrannú známku. Podľa navrhovateľa je v rozpore s podstatou ochrannej známky, aby boli tou istou ochrannou známkou súčasne označované viaceré rozdielne tovary. Môže to vzbudzovať pochybnosti o skutočnom úmysle majiteľa. Označovanie viacerých tovarov rovnakou ochrannou známkou môže podľa navrhovateľa vplývať mäťuco na spotrebiteľa z pohľadu rozlišovacej spôsobilosti napadnutej ochrannej známky. Podľa názoru navrhovateľa preto z vykonaných dôkazov možno vyvodiť záver, že tovary dodané spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o. možno považovať za tovary, v súvislosti s ktorými si majiteľ nechal posúdiť ochrannú známku a v spojení s ktorými preto mohlo byť posudzované používanie napadnutej ochrannej známky. Toto však bez ďalšieho neodôvodňuje prijatie záveru o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky. Tovary s označením „Family Gold tehla“ je podľa navrhovateľa potrebné považovať za úplne iný tovar a ich uvedenie vo faktúrach nie je možné považovať za skutočnosť preukazujúcu skutočné používanie napadnutej ochrannej známky.

Navrhovateľ nesúhlasil s tým, že používanie označenia „Family Gold tehla“ možno považovať za súbežné používanie dvoch ochranných známk. Poukázal v tejto súvislosti na to, že prvostupňový orgán zároveň uviedol, že označenie „Family“ nemá rozlišovaciu spôsobilosť, čo podľa navrhovateľa prvostupňový orgán odvodil z toho, že majiteľ je aj majiteľom obrazovej ochrannej známky „Family“. Prvostupňový orgán vychádzajúc z uvedeného dospel k záveru, že ak je na faktúre uvedené „Family Gold tehla“, musí ísť o súčasné

používanie dvoch ochranných známok, slovnej a obrazovej. Navrhovateľ však označil tento záver za nedôvodný. Podľa jeho názoru prvostupňový orgán vyvodil nesprávne skutkové zistenia z vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdil zistený skutkový stav. Navrhovateľ konštatoval, že prvostupňový orgán by mohol z faktúry vyvodiť záver o súčasnom používaní napadnutej ochrannej známky a obrazovej ochrannej známky (so slovným prvkom „Family“), ak by vyjadrenie obrazovej ochrannej známky bolo uvedené na faktúre. Prvostupňový orgán svojím záverom prijatým bez objektívneho základu neprimerane zvýhodnil majiteľa.

Navrhovateľ taktiež, v súvislosti s ním namietanou nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia, poukázal na to, že prvostupňový orgán vyvodil nesprávne skutkové zistenia z vykonaných dôkazov v časti, v ktorej prvostupňový orgán nekriticky prevzal tvrdenia majiteľa v súvislosti s dvomi faktúrami vystavenými 8. augusta 2017 a 17. novembra 2017 poľskou spoločnosťou „POLMLEK“ a ich prílohami. Ani v jednej z týchto faktúr sa neuvádza výrobok s označením „GOLD TEHLA 45 %“, a preto z nich nemožno vyvodiť skutkový záver, že sú to dôkazy o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky. Podľa navrhovateľa na tieto dôkazy nemožno vôbec prihliadať. Napriek tomu, že súčasťou faktúry č. 201711-WDT/0176 je k nej priložená príjemka č. 1/001470, túto podľa navrhovateľa nemožno posúdiť ako dôkaz o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky. Príjemku si vystavil sám majiteľ a podpísal ju jeho zamestnanec. Poľskou spoločnosťou bol pritom vyfakturovaný tovar označený odlišne ako v príjemke. Podľa navrhovateľa ju možno nanajvýš posúdiť ako dôkaz o internom používaní napadnutej ochrannej známky, čo však nemožno vyhodnotiť ako skutočnosť v prospech záveru o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky.

Navrhovateľ namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia rovnako z dôvodu, že prvostupňový orgán sa v ňom nezaoberal navrhovateľom citovanými súdnymi a úradnými rozhodnutiami, nevysporiadal sa s nimi a od záverov uvedených v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26. novembra 2013, sp. zn. 3 Sžhuv/11/2012, sa odklonil. Bolo povinnosťou prvostupňového orgánu vysporiadať sa náležitým spôsobom so závermi plynúcimi z rozhodnutí, na ktoré navrhovateľ poukázal, a to tak, že ak sa s nimi prvostupňový orgán nestotožnil, resp. na tieto nemohol prihliadať, mal uviesť, z akého dôvodu. Ak bolo možné závery z uvedených rozhodnutí na danú vec aplikovať, ale prvostupňový orgán sa s týmito právnymi závermi nestotožňoval a mienil sa od nich odkloniť, mal uviesť, na základe čoho sa mieni od nich odkloniť a tento svoj odklon náležite vysvetliť. Navrhovateľ poukázal na zásadu legitímnych očakávaní a na to, že dôvodne očakával, že rovnaké veci sa budú posudzovať rovnako. Podľa jeho názoru bolo povinnosťou prvostupňového orgánu ozrejmiť, prečo toto jeho právo nebolo v tomto konaní naplnené.

Navrhovateľ následne konštatoval, že pojem „(skutočné) používanie ochrannej známky“ nemá legálnu definíciu v právnych predpisoch EÚ a ani v medzinárodných zmluvách. Vo svojej judikatúre ho však vykladá Súdny dvor EÚ (ďalej „SDEÚ“). V zmysle judikatúry SDEÚ, keďže ide o pojem práva EÚ, musí sa vykladať autonómne a jednotne (rozsudok SDEÚ vo veci C-287/98, bod 43), pričom v rozsudku vo veci C-40/01, bod 36, SDEÚ konštatoval, že *„pod pojmom ‚skutočné používanie‘ sa rozumie také používanie, ktoré nie je len symbolické, slúžiace výlučne na zachovanie práv z ochrannej známky. Musí ísť o také používanie, ktoré zodpovedá hlavnej funkcii ochrannej známky, ktorou je zabezpečiť identitu pôvodu tovarov alebo služieb spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi, umožňujúc mu jednoznačne bez nebezpečenstva zámény rozlíšiť tieto tovary alebo služby od ostatných tovarov a služieb s iným pôvodom“*. Navrhovateľ zdôraznil, že o riadne používanie ochrannej známky ide, ak je používaná na vytvorenie alebo zachovanie odbytu výrobkov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, a teda nie len na zachovanie práv plynúcich z ochrannej známky. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok SDEÚ vo veci C-689/15, bod 39. Ďalej konštatoval, že skutočné používanie predpokladá využívanie ochrannej známky na trhu na označovanie tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, a nielen jej používanie na interné účely podniku. Ochrana ochrannej známky a účinky, ktoré registrácia ochrannej známky vyvoláva voči tretím osobám, nemôžu ďalej trvať, ak ochranná známka stratila svoj obchodný význam a zmysel spočívajúci vo vytvorení alebo zachovaní odbytu tovarov alebo služieb, ktoré sú ňou označené na odlíšenie od tovarov a služieb ostatných subjektov. Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že *„pri posúdení skutočného používania ochrannej známky je potrebné zohľadniť všetky okolnosti konkrétneho prípadu, relevantné na určenie toho, či obchodné využitie ochrannej známky je reálne, najmä či takéto používanie zaručuje v danom ekonomickom sektore zachovanie alebo získanie trhového podielu pre tovary alebo služby označené ochrannou známkou“* (rozsudok SDEÚ vo veci C-40/01, bod 38), a na to, že *„riadne používanie ochrannej známky nie je možné preukázať pravdepodobnosťou alebo domnienkami, ale musí byť*

založené na konkrétnych skutočnostiach a cieľoch, ktoré preukazujú skutočné a dostačujúce používanie ochrannej známky na predmetnom trhu“ (rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-214/08, bod 25). Ďalej navrhovateľ uviedol, že „pri posudzovaní okolností konkrétneho prípadu možno vziať do úvahy povahu dotknutých tovarov alebo služieb, vlastnosti príslušného trhu a rozsah a frekvenciu používania ochrannej známky. Skutočné používanie ochrannej známky nemusí byť vždy významné z kvantitatívneho hľadiska, keďže závisí od vlastností tovarov alebo služieb na príslušnom trhu“ (rozsudok SDEÚ vo veci C-40/01, bod 39). Poukázal na to, že Všeobecný súd v rozsudku vo veci T-334/01, bod 35, konštatoval, že „čo sa týka rozsahu používania skoršej ochrannej známky, treba brať ohľad najmä na obchodný objem všetkých úkonov používania na jednej strane a na trvanie obdobia, počas ktorého sa úkony používania vykonávali, rovnako ako na frekvenciu týchto úkonov na strane druhej“, a tiež, že „malý objem tovarov predaných pod predmetnou ochrannou známkou môže byť kompenzovaný vysokou intenzitou alebo určitým trvaním obdobia používania predmetnej ochrannej známky a naopak. Navyše, dosiahnutý obrat a množstvo tovarov predaných pod skoršou ochrannou známkou sa nemôžu posudzovať v absolútnych údajoch, ale musia sa posudzovať vo vzťahu k iným relevantným faktorom, ako napríklad objem obchodných aktivít, výrobné alebo obchodné kapacity, stupeň diverzifikácie obchodných aktivít podniku používajúceho obchodnú známku, ako aj povaha tovarov alebo služieb na predmetnom trhu“ (bod 36 uvedeného rozsudku). Ďalej tento súd uviedol, že „čím obmedzenejší je objem obchodného používania ochrannej známky, tým viac potrebuje účastník konania, ktorý podal námietky, predložiť dodatočné dôkazy dovoľujúce vylúčiť pochybnosti o skutočnej povahe používania predmetnej ochrannej známky“ (bod 37 uvedeného rozsudku). Navrhovateľ zdôraznil, že v zmysle judikatúry SDEÚ posúdenie otázky, či je používanie dostatočné na získanie alebo udržanie si trhového podielu pre dotknuté výrobky alebo služby, závisí od viacerých faktorov a od okolností konkrétneho prípadu. Vlastnosti tovarov alebo služieb, frekvencia alebo pravidelnosť používania ochrannej známky, to, či je ochranná známka používaná na marketingové účely na všetkých tovaroch alebo službách majiteľa ochrannej známky alebo len na niektorých z nich, alebo dôkazy, ktoré je majiteľ schopný poskytnúť, patria medzi faktory, ktoré je možné vziať do úvahy (rozsudok SDEÚ vo veci C-259/02, bod 22). Pri posudzovaní skutočného používania ochrannej známky je možné zohľadniť aj vlastnosti dotknutého trhu, ktorý priamo ovplyvňuje marketingovú stratégiu majiteľa ochrannej známky (rozsudok SDEÚ vo veci C-259/02, bod 23). Navrhovateľ poukázal na to, že „územný rozsah používania nepredstavuje osobitné kritérium riadneho používania, ale je len jedným z jeho prvkov, ktorý sa musí zahrnúť do celkovej analýzy a ktorý treba skúmať zároveň s ostatnými prvkami používania“ (rozsudok SDEÚ vo veci C-149/11, bod 36), a opätovne na to, že „posúdenie riadneho používania ochrannej známky závisí od viacerých skutočností a okolností, ktoré môžu preukázať, že obchodné využívanie danej ochrannej známky umožňuje vytvoriť alebo udržať podiel na trhu pre tovary alebo služby, pre ktoré bola zapísaná“ (rozsudok SDEÚ vo veci C-149/11, bod 55). Z uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že nemožno vždy očakávať, že ku skutočnému používaniu ochrannej známky musí dochádzať na celom území Slovenska, a to zvlášť pri výrobkoch finančne a technicky náročných, pri ktorých sa môže stať, že územný rozsah bude predstavovať jedno mesto (napr. zdravotnícka alebo vojenská technika).

S ohľadom na uvedené navrhovateľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie, v časti, ktorú napadol navrhovateľ rozkladom, zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie alebo aby napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmenil tak, že napadnutá ochranná známka bude zrušená aj pre tovary „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Majiteľ vo svojom vyjadrení o rozklade navrhovateľa, ktoré bolo úradu doručené 19. apríla 2022, uviedol, že rozklad navrhovateľa považuje v celom rozsahu za nedôvodný.

Konštatoval, že z judikatúry Najvyššieho súdu SR a SDEÚ vyplýva, že územným princípom sa rozumie používanie ochrannej známky na území Slovenskej republiky, avšak nie je pravdou, že sa jej používanie musí vzťahovať na celé územie Slovenskej republiky. Dôležitou skutočnosťou je napríklad to, aby sa ochranná známka nepoužívala iba interne, t. j. len pre účely podniku, čo sa však podľa majiteľa preskúmaného prípadu vôbec netýka, pretože predložil listinné dôkazy, ktorými preukázal riadne používanie ochrannej známky pri dodávaní tovarov viacerým spoločnostiam na území Slovenskej republiky, pričom na faktúrach a dodacích listoch bolo vyjadrené, o aký druh tovaru ide (vždy s označením „GOLD TEHLA“) a v akých množstvách bol tento tovar dodaný. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí, na šiestej strane, pritom konštatoval, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že tieto sa vzťahujú na územie Slovenskej republiky, pričom aj faktúry vystavené poľskými spoločnosťami preukazujú dodávky tovarov na územie

Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené, po posúdení predložených dôkazných materiálov jednotlivo a aj vo vzájomnej súvislosti prvostupňový orgán považoval za preukázané, že majiteľ v relevantnom období dodával a distribuoval na slovenský trh výrobok s názvom „GOLD TEHLA“, resp. „Family Gold tehla“.

Majiteľ označil argumentáciu navrhovateľa, že prvostupňový orgán mal odôvodniť, či išlo o dostatočné množstvá, za neopodstatnenú až absurdnú, vzhľadom na to, že bolo preukázané, že dodával tovary v stovkách až tisícoch kilogramov. Vychádzajúc z tohto množstva a taktiež zo skutočnosti, že bolo preukázané, že tovar bol v rozhodujúcom období dodávaný tretím osobám kontinuálne, podľa majiteľa bola jednoznačne preukázaná jeho obchodná aktivita, konkrétne, že predával tovary „*mlieko, syry, mliečne výrobky*“ označené napadnutou ochrannou známkou.

Poukázal na to, že objem, dĺžka a frekvencia používania ochrannej známky sa majú posudzovať vo vzájomnej súvislosti, pričom legálna definícia pojmu „objem používania ochrannej známky“ neexistuje. Je preto podľa jeho názoru potrebné vychádzať z logického záveru, že pri takom druhu potravín, ako sú mlieko, mliečne výrobky a syry, s prihliadnutím na relatívne malý slovenský trh, sú preukázané dodávky tovarov jednotlivým odberateľom v stovkách a tisícoch kilogramov počas celého rozhodujúceho obdobia piatich rokov dostatočným podkladom pre záver, že majiteľ napadnutú ochrannú známku skutočne používal.

Majiteľ nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že používanie označenia „Family Gold tehla“ a „GOLD TEHLA 45 %“ nemožno považovať za používanie napadnutej ochrannej známky. Podľa jeho názoru prvostupňový orgán túto argumentáciu navrhovateľa vyvrátil, keď poukázal na to, že napadnutá ochranná známka je slovnou ochrannou známkou, a preto pri posúdení, či bola skutočne používaná, nie je rozhodujúce to, ako je znázornená, či je použité štylizované písmo a ani to, či a aký slovný alebo iný prvok je zobrazený pri jej použití. Prvostupňový orgán podľa majiteľa správne poukázal aj na to, že pri používaní napadnutej ochrannej známky spolu so slovom „Family“ ide tiež o ochrannú známku majiteľa, a teda ide o používanie dvoch ochranných známk majiteľa popri sebe, čo nie je nepovolené a ani máťuce pre spotrebiteľa. Spotrebiteľia podľa majiteľa práve naopak vďaka pridanému slovu „Family“, prípadne percentuálnej hodnote, získajú informáciu o bližšej špecifikácii konkrétneho výrobku. Vždy je však základom názvu tovaru označenie „GOLD TEHLA“, a to buď samostatne alebo s pridaným prvkom. Súvisiacu argumentáciu navrhovateľa preto majiteľ označil za právne irelevantnú.

K navrhovateľom uvedenej skutočnosti, že na faktúrach vystavených poľskou spoločnosťou „POLMLEK“ 8. augusta 2017 a 17. novembra 2017 sa vôbec nespomína tovar s označením „GOLD TEHLA“, a preto na tieto dôkazy nemožno prihliadať, majiteľ uviedol, že na týchto faktúrach je uvedené, že predmetom fakturácie je druh tovaru „produkt seropodobny“, čo možno preložiť ako „syrové alternatívy“, ktoré na území Slovenskej republiky majiteľ predával s označením „GOLD TEHLA“. Majiteľ tieto faktúry predložil s cieľom preukázať dodanie tovaru z Poľska, pretože táto skutočnosť tiež potvrdzuje, aj s ohľadom na to, že z týchto faktúr vyplýva, že ide o mliečne výrobky, obchodnú činnosť majiteľa v súvislosti s používaním napadnutej ochrannej známky.

Majiteľ napokon zdôraznil, že ním predložené dôkazy preukazujú používanie napadnutej ochrannej známky v celom rozhodnom období, kontinuálne a v súlade s územným princípom. S ohľadom na uvedené skutočnosti majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade rozklad podaný navrhovateľom zamietol.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podaných rozkladoch, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach úrad na návrh tretej osoby zruší ochrannú známku, ak na území Slovenskej republiky nebola skutočne používaná v spojení s tovarmi alebo so službami, pre ktoré je zapísaná, počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov; ak majiteľ ochrannej známky nepreukáže opak alebo nemá na jej nepoužívanie oprávnené dôvody, platí, že ochranná známka sa na území Slovenskej republiky nepoužívala počas piatich po sebe idúcich rokov. Úrad ochrannú známku nezruší, ak sa ochranná známka medzi uplynutím tohto päťročného obdobia a podaním návrhu na jej zrušenie začala skutočne používať alebo sa jej používanie obnovilo; na používanie ochrannej známky, ktoré sa začalo alebo obnovilo v lehote troch mesiacov pred podaním návrhu na zrušenie ochrannej známky, pričom táto lehota začala plynúť až po uplynutí nepretržitého päťročného obdobia nepoužívania, sa však neprihliada, ak prípravy na toto používanie začali až potom, ako sa majiteľ ochrannej známky dozvedel, že môže byť podaný návrh na jej zrušenie.

Podľa § 34 ods. 4 zákona o ochranných známkach ak sa dôvod na zrušenie ochrannej známky týka len určitej časti tovarov alebo služieb, pre ktoré je ochranná známka zapísaná, úrad zruší ochrannú známku len pre tieto tovary alebo služby.

Podľa § 34 ods. 5 zákona o ochranných známkach zrušenie ochrannej známky je účinné odo dňa podania návrhu na jej zrušenie alebo od skoršieho dňa, ktorý bol na žiadosť účastníka konania v rozhodnutí o zrušení ochrannej známky určený ako deň, ku ktorému dôvod zrušenia nastal, ak účastník konania o zrušení ochrannej známky preukáže právny záujem.

Podľa § 7c ods. 1 zákona o ochranných známkach ak počas piatich rokov odo dňa zápisu ochrannej známky do registra nezačal majiteľ ochrannú známku skutočne používať v spojení s tovarmi alebo so službami, pre ktoré je zapísaná, alebo ak bolo také používanie prerušené na nepretržité obdobie piatich rokov, ochranná známka podlieha následkom ustanoveným v § 14a, § 32 ods. 4 a 5, § 34 ods. 1 písm. a) a § 37a ods. 4 a 5; to neplatí, ak má majiteľ ochrannej známky na nepoužívanie ochrannej známky oprávnené dôvody.

Podľa § 7c ods. 2 zákona o ochranných známkach za používanie ochrannej známky podľa odseku 1 sa považuje aj a) používanie ochrannej známky v podobe, ktorá sa od podoby, v ktorej bola ochranná známka zapísaná, odlišuje len v prvkoch, ktoré nemenia jej rozlišovaciú spôsobilosť; to platí aj vtedy, ak je ochranná známka v podobe, v akej sa používa, tiež zapísaná ako iná ochranná známka pre toho istého majiteľa, b) umiestňovanie ochrannej známky na tovare alebo na obale tovaru na území Slovenskej republiky výlučne na účel vývozu.

Napadnutá slovná ochranná známka č. 233916 „GOLD TEHLA“ majiteľa IMPOL HOLDING, a. s., Ľubochnianska 2, 080 06 Ľubotice (pred prevodom: IMPOL, s. r. o., Ľubochnianska 2, 080 06 Ľubotice), s právom prednosti od 28. júna 2012, bola 14. januára 2013 zapísaná do registra ochranných znáмок pre tovary „*mlieko a mliečne výrobky, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z rozkladu podaného majiteľom vyplynulo, že majiteľ nesúhlasil s napadnutým rozhodnutím v časti, podľa ktorej je napadnutá ochranná známka zrušená pre tovary „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a to s účinnosťou od 16. septembra 2020. Nesúhlasil s tým, že v konaní pred prvostupňovým orgánom nepreukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky pre tieto tovary. Argumentoval skutočnosťou, že prvok „45 %“ používal pri označovaní syrov. Uviedol, že slovo „*syry*“ označuje

potravinu, mliečny výrobok vyrábaný zrážaním mlieka syridlom alebo kyselinou mliečnou a môže ísť o výrobok, ktorý je v závislosti od procesov kvasenia mäkký, tvrdý, topený, ementálsky a pod. Výrobok „Gold Tehla 45 %“ je pritom polotvrdý plnotučný výrobok s rastlinným tukom vyrábaný z mlieka, radený do kategórie syrov. Ďalej poukázal na to, že syry sú mliečne výrobky, ako aj na to, že do triedy 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb patria tovary „mlieko“ a „mliečne výrobky“, vrátane tovarov „mliečne nápoje (s vysokým obsahom mlieka)“.

Navrhovateľ v ním podanom rozklade označil napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné z dôvodu, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí nevysvetlil, prečo majiteľom preukázané množstvo dodaného tovaru považoval za dostatočné na preukázanie skutočného používania napadnutej ochrannej známky. Poukázal na to, že ide o tovar bežnej, dennej spotreby, dostupný všetkým ekonomickým a sociálnym vrstvám obyvateľstva. Prvostupňový orgán mal dať do súvislosti taktiež množstvo tovaru s územím, na ktorom bol tovar dodaný alebo predaný, a vziať do úvahy kritérium času. Ide zároveň o skutočnosti, ku ktorým sa mal vo vzájomných súvislostiach vyjadriť majiteľ. Ďalej navrhovateľ označil za nesprávne posúdenie prvostupňového orgánu, že označenia „Family Gold tehla“ a „GOLD TEHLA 45 %“ sa vzťahujú na totožné tovary, a zastal názor, že záver prvostupňového orgánu, že v prípade obidvoch týchto označení ide o používanie napadnutej ochrannej známky, je nesprávny. Podľa navrhovateľa ochranná známka nemôže označovať rozdielne tovary, s odlišným zložením. Podľa názoru navrhovateľa majiteľ si nechal posúdiť označenie jedine v spojení s tovarmi s označením „GOLD TEHLA“, a preto napadnutú ochrannú známku mal záujem používať iba pre tovar uvedený v tomto potvrdení. Vo vzťahu k tovarom s označením „Family Gold tehla“ však už nemožno dospieť k tomuto záveru. Z dôvodu, že iba tovary dodané spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o. možno podľa navrhovateľa považovať za tovary, v súvislosti s ktorými si majiteľ nechal posúdiť ochrannú známku, používanie napadnutej ochrannej známky podľa navrhovateľa mohlo byť posudzované iba v spojení s týmito tovarmi. Podľa jeho názoru však používanie napadnutej ochrannej známky v spojení s týmito tovarmi neodôvodňuje prijatie záveru o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky. Navrhovateľ ďalej nesúhlasil s tým, že v prípade používania slovného označenia „Family Gold tehla“ na faktúrach možno hovoriť o súbežnom používaní dvoch ochranných známk, napadnutej ochrannej známky a obrazovej ochrannej známky, obsahujúcej slovný prvok „Family“, pretože takýto záver by podľa jeho názoru bolo možné vyvodiť jedine vtedy, ak by vyjadrenie uvedenej obrazovej ochrannej známky bolo na faktúre. Navrhovateľ taktiež zastal názor, že na faktúry vystavené poľskou spoločnosťou „POLMLEK“ 8. augusta 2017 a 17. novembra 2017 nemal prvostupňový orgán vôbec prihliadať, keďže neobsahujú označenie „GOLD TEHLA 45 %“. Príjemka v prílohe jednej faktúry môže byť jedine dôkazom o internom používaní napadnutej ochrannej známky. Navrhovateľ napokon vytýkal prvostupňovému orgánu, že sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal navrhovateľom citovanými súdnymi a úradnými rozhodnutiami, nevysporiadal sa s nimi a od záverov uvedených v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26. novembra 2013, sp. zn. 3 Sžhuv/11/2012, sa odklonil. Napadnuté rozhodnutie podľa názoru navrhovateľa nebolo v súlade s jeho legitímnymi očakávaniami, že rovnaké veci budú posudzované rovnako. Pokiaľ sa so závermi plynúcimi z rozhodnutí, na ktoré navrhovateľ poukázal, prvostupňový orgán nestotožnil, resp. na tieto nemohol prihliadať, mal uviesť z akého dôvodu.

V súvislosti s uplatneným dôvodom na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že základným predpokladom zachovania existencie ochrannej známky ako predmetu práva je jej používanie vo vzťahu k tovarom alebo službám, pre ktoré je zapísaná. Povinnosť skutočne používať ochrannú známku možno jednoznačne vyvodiť z funkcie samotnej ochrannej známky, ktorou je schopnosť odlíšiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb. Na to, aby ochranná známka plnila svoju funkciu, je potrebné, aby spotrebiteľ mal možnosť prísť do kontaktu s tovarmi a službami ňou označovanými v takom rozsahu, aby si vytvoril väzbu medzi ochrannou známkou a jej majiteľom a na tomto základe odlišil tovary a služby majiteľa od tovarov a služieb iných subjektov na trhu. Zmyslom ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach je zamedziť hromadeniu takých ochranných známk v registri, ktoré nie sú skutočne používané – teda neplnia funkciu ochrannej známky, uľahčiť známkovú rešerš a zároveň zabrániť sporom, zdrojom ktorých sú ochranné známky, ktoré nie sú skutočne používané. Zrušením ochrannej známky z dôvodu nepoužívania má dôjsť k odstráneniu nežiaduceho stavu spočívajúceho v tom, že sa poskytuje ochrana takej ochrannej známke, ktorá nie je skutočne používaná. Predmetné vyplýva aj z bodu 31 recitálu Smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov oblasti

ochranných známk (ďalej „Smernica“), podľa ktorého „*Ochranné známky plnia svoj účel, ktorým je rozlišovať tovary alebo služby a umožňovať spotrebiteľom prijímať informované rozhodnutia, len ak sa skutočne používajú na trhu. Požiadavka používania je potrebná aj v záujme zníženia celkového počtu ochranných známk zapísaných a chránených v Únii, a teda aj množstva konfliktov, ktoré medzi nimi vznikajú. Je preto nevyhnutné vyžadovať, aby sa zapísané ochranné známky skutočne používali v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré sú zapísané, alebo ak nie sú v uvedenej súvislosti používané do piatich rokov odo dňa ukončenia konania o zápise ochrannej známky, aby existovala možnosť ich zrušenia.*“

Pojem skutočné používanie je neurčitým právnym pojmom, nie je definovaný v zákone o ochranných známkach. Ide o pojem komunitárneho práva, pričom jeho výkladom sa zaoberal SDEÚ. V zmysle rozsudku SDEÚ z 11. marca 2003 vo veci C-40/01 Ansil BV vs. Ajax Brandbeveiliging BV „*Ochranná známka je skutočne používaná vtedy, ak je používaná v súlade s jej hlavnou funkciou, ktorou je zaručiť označenie pôvodu tovarov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvorila alebo zachovala odbyť pre tieto tovary alebo služby; skutočné používanie nezahŕňa symbolické používanie za účelom udržania si práv z ochrannej známky.*“ Je nesporné, že k používaniu ochrannej známky musí dochádzať verejne, tzn., že tovary alebo služby musia byť relevantným spotrebiteľom dostupné obvyklým spôsobom na relevantnom trhu. Pri hodnotení, či je používanie ochrannej známky skutočné, musia byť zohľadnené všetky relevantné faktory a okolnosti konkrétneho prípadu, nemožno stanoviť pravidlo *de minimis*. Hodnotenie musí zahŕňať posúdenie, či obchodné využitie ochrannej známky je reálne (či ide o také používanie, ktoré je schopné zaručiť v ekonomickom sektore udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu tovarov alebo služieb chránených ochrannou známkou), ako aj zváženie povahy tovarov alebo služieb, charakteru a vlastností predmetného trhu, miesta a času, resp. rozsahu a frekvencie používania ochrannej známky. K udržaniu ochrannej známky teda nepostačuje preukázanie akéhokoľvek používania, ale je potrebné skutočné používanie majúce určitý rozsah a kvalitu s ohľadom na druh zapísaných tovarov alebo služieb. Skutočné používanie nepredstavuje také používanie, ktoré je len symbolické a slúži len na zachovanie práv vyplývajúcich z majiteľstva ochrannej známky.

V prípade dôvodu na zrušenie ochrannej známky podľa § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach dôkazné bremeno nesie majiteľ ochrannej známky, ktorá má byť zrušená. V konaní pred úradom musí majiteľ predložiť dôkazné prostriedky svedčiace o tom, že svoju ochrannú známku v rozhodnom období sám používal, resp. poskytol súhlas s jej používaním tretej osobe (v zmysle § 9 ods. 4 zákona o ochranných známkach sa používanie ochrannej známky treťou osobou so súhlasom majiteľa považuje za riadne používanie ochrannej známky majiteľom). Pokiaľ ide o charakter používania ochrannej známky, majiteľ musí preukázať jej používanie v súvislosti/v spojení s tovarmi a službami, pre ktoré je zapísaná, a v podobe, v akej je zapísaná v registri ochranných známk, prípadne v podobe líšiacej sa len v prvkoch, ktoré nemenia jej rozlišovaciu spôsobilosť. Používanie ochrannej známky sa posudzuje v zmysle územného princípu, t. j. musí byť viazané na územie Slovenskej republiky.

V prípade, že majiteľ tvrdí, že ochrannú známku nepoužíval z dôvodu, že existujú oprávnené dôvody na jej nepoužívanie, je potrebné, aby prítomnosť takýchto dôvodov preukázal. Pojem oprávnené dôvody na nepoužívanie je tiež neurčitým právnym pojmom, ktorý zákon nevymedzuje. Podľa článku 19 ods. 1 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 152/2000 Z. z.) sú oprávnenými dôvodmi okolnosti vznikajúce nezávisle od vôle majiteľa ochrannej známky, ktoré tvoria prekážku používania ochrannej známky. V zmysle rozsudku SDEÚ zo 14. júna 2007 vo veci C-246/05 Armin Häupl vs. Lidl Stiftung & Co. KG „*oprávnenými dôvodmi nepoužívania ochrannej známky sú prekážky s priamym vzťahom k tejto ochrannej známke, ktoré znemožňujú jej používanie alebo jej používanie v ich dôsledku stráca zmysel a ktoré sú nezávislé na vôli majiteľa uvedenej ochrannej známky.*“ Extenzívny výklad oprávnených dôvodov – tzn. príliš široké vnímanie pojmu oprávnené dôvody – by bol v rozpore s vyššie uvedeným zmyslom a účelom ochrannej známky a smeroval by k opačnému výsledku, ako bol mienený vo vyššie citovanom bode 31 recitálu Smernice. Pojem oprávnené dôvody je preto potrebné vykladať reštriktívne. Oprávnenými dôvodmi, ktoré by nepoužívanie ochrannej známky ospravedlňovali, nie sú napríklad finančné problémy majiteľa ochrannej známky, pretože tieto by mal majiteľ pri svojom podnikaní predvídať. Taktiež ako oprávnené dôvody nemožno uznať zdĺhavé rokovania o uzatvorení licenčnej zmluvy, keďže by malo byť v záujme a v dispozícii majiteľa ochrannej známky viesť rokovania tak, aby bola licenčná zmluva, na základe ktorej bude ochranná známka skutočne používaná, riadne a včas uzatvorená. Navyše dĺžka

obdobia, počas ktorého sa toleruje nepoužívanie ochrannej známky, je dostatočne dlhá na to, aby sa majiteľ ochrannej známky prispôbil vzniknutej situácii a zabránil tak možnému zrušeniu jeho ochrannej známky.

Orgán rozhodujúci o rozklade poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ majiteľ predloží dôkazy o skutočnom používaní ochrannej známky, resp. preukáže, že existovali oprávnené dôvody na jej nepoužívanie, je tým popretá hypotéza právnej normy uvedená v § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach a ochranná známka nebude zrušená. V opačnom prípade majiteľ znáša procesnú zodpovednosť za to, že úrad nemal možnosť urobiť zistenie svedčiace pre zachovanie jeho ochrannej známky.

Z obsahu spisu vyplynulo, že návrh na zrušenie napadnutej ochrannej známky bol podaný 13. januára 2021. Od registrácie napadnutej ochrannej známky uplynulo v čase podania návrhu viac ako päť rokov. Skutočné používanie napadnutej ochrannej známky je preto potrebné preskúmať v období od 13. januára 2016 do 12. januára 2021.

Navrhovateľ spolu s podaným návrhom na zrušenie predložil nasledujúce dôkazné materiály (s cieľom preukázať, že majiteľ nepoužíval napadnutú ochrannú známku a že označenie „GOLD TEHLA“ naopak používala už od 6. júna 2012 spoločnosť BAPE FOOD, s. r. o.):

- výpis z ochrannej známky navrhovateľa č. 242241 (ide o obrazovú ochrannú známku obsahujúcu slovné prvky „bape GOLD TEHLA“, v konkrétnej grafickej úprave, a obrazové prvky, s právom prednosti z 19. októbra 2015, zapísanú do registra ochranných známok 18. apríla 2016 pre tovary „mliečne výrobky“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb),
- katalóg výrobkov majiteľa, v ktorom sa nachádzajú syry a výrobky s rastlinným tukom, pričom sa v ňom nenachádza výrobok označený napadnutou ochrannou známkou,
- faktúry vystavené poľským subjektom spoločnosti BAPE FOOD, s. r. o. 5. júna 2012, 7. júna 2012, 6. júla 2012, 8. júla 2012, 12. augusta 2012, 20. augusta 2012 a 5. septembra 2012, spolu s dokladmi súvisiacimi s dodaním tovaru, okrem iného aj s označením „Gold Tehla“,
- šesť faktúr vystavených spoločnosťou BAPE FOOD, s. r. o. v období od 2. mája 2016 do 18. januára 2017 rôznym odberateľom na Slovensku, ktorých predmetom je okrem iného tovar „Gold Tehla 45 %“ (spolu s dodacími listami).

Majiteľ za účelom preukázania skutočného používania napadnutej ochrannej známky v prvostupňovom konaní predložil nasledujúce dôkazné materiály:

- predžalobnú výzvu z 27. apríla 2018, ktorú majiteľ adresoval navrhovateľovi a ktorou ho vyzval, aby upustil od používania označenia „GOLD TEHLA“,
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti LEIMS, s. r. o., Marianka za dodanie tovaru, okrem iného aj tovaru „Family Gold tehla“ (cca 643 kg), spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 13. januára 2021),
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti LEIMS, s. r. o., Marianka za dodanie tovaru, okrem iného aj tovaru „Family Gold tehla“ (cca 659 kg), spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 8. februára 2021),
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti LEIM STUDIO, s. r. o., Marianka za dodanie tovaru „Family Gold tehla“ (cca 699 kg) a aj ďalších tovarov, napr. aj Family SALATOS syr gréck. typu, Family plesnivý syr BLEU, Family plesnivý syr BRIE, Family plesnivý syr CAMEMBERT, spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 13. februára 2020),
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o., Nové Mesto nad Váhom za dodanie tovaru „Gold tehla 45%“ (20 tis. kg), spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 3. apríla 2019),
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti LEIM STUDIO, s. r. o., Marianka za dodanie tovaru „Family Gold tehla“ (cca 1 351 kg), spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 3. januára 2019),
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o., Nové Mesto nad Váhom za dodanie tovaru „Gold tehla 45%“ (cca 20 tis. kg), spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 14. februára 2018),
- faktúru vystavenú majiteľom spoločnosti Bidfood Slovakia, s. r. o., Nové Mesto nad Váhom za dodanie tovaru „Gold tehla 45%“ (cca 20 tis. kg), spolu s dodacím listom (dátum dodania tovaru 13. septembra 2018),

- tri faktúry vystavené poľskými subjektmi majiteľovi, a to za dodanie tovaru „Gold Tehla 45%“ (k faktúre z 3. apríla 2017 je priložený aj medzinárodný nákladný list), za dodanie tovaru „Produkt seropodobny“ (faktúra z 8. augusta 2017) a rovnako za dodanie tovaru „Produkt seropodobny“ (k faktúre zo 17. novembra 2017 je priložená aj príjemka vystavená majiteľom, kde je uvedené označenie tovaru „Gold tehla 45%“), v množstvách po cca 20 tis. kg na jednu faktúru,
- faktúru vystavenú majiteľom Ing. Mariene Hatalcikovej KO.MA.CO, Modra za dodanie tovaru, okrem iného „Gold tehla“ (cca 24 kg, dátum dodania tovaru 20. marca 2013),
- faktúru vystavenú majiteľom pre KOWMA – KOCISEK MARTIN, Hlohovec za dodanie tovaru, okrem iného „Family gold tehla“ (cca 26 kg, dátum dodania tovaru 25. júna 2012),
- faktúru vystavenú 30. novembra 2012 spoločnosťou EUROFINS BEL/NOVAMANN, s. r. o. majiteľovi za vypracovanie návrhu označenia výrobku „Gold Tehla“, spolu s návrhom označenia a vyobrazením etikety tovaru „GOLD TEHLA“.

Majiteľ spolu s podaným rozkladom doplnil nasledujúce dôkazné materiály:

- doklad obsahujúci text, podľa ktorého má slovo „syr“ význam „*mliečny výrobok vyrábaný zrážaním mlieka syridlom alebo kyselinou mliečnou*“, resp. „*potravina vyrobená z mlieka určitými kvasnými pochodmi: tvrdý, mäkký s., tavený, ...*“ (text v tejto súvislosti odkazuje na webovú stránku <https://slovník.aktuality.sk/pravopis/slovník-sj/?q=syr>), resp. ide o „*výraz z potravinárstva označujúci výrobok z mlieka upraveného kvasnými procesmi: mäkký, tvrdý, topený, ementálsky syr*“ (v tejto súvislosti text odkazuje na webovú stránku <https://www.slovensky.eu/syr>),
- doklad obsahujúci krátky úryvok z Medzinárodného triednika tovarov a služieb so záhlavím triedy 29 a vysvetlivkami k triede 29, podľa ktorých táto trieda obsahuje tovary „*mlieko*“ a „*mliečne výrobky*“ a patria sem okrem iného najmä tovary „*mliečne nápoje (s vysokým obsahom mlieka)*“.

Prvostupňový orgán konštatoval, že z majiteľom v prvostupňovom konaní predložených dôkazných materiálov, po ich posúdení jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach, vyplynulo, že majiteľ v relevantnom období dodával a distribuoval na slovenský trh výrobok s názvom „Gold tehla“, resp. „Family Gold tehla“. Išlo o dodávky tohto výrobku dvom rôznym odberateľom na území Slovenska v období rokov 2018 až 2021 v značných množstvách (stovkách až tisícoch kilogramov), pričom majiteľ predmetný výrobok odoberal od výrobcov v Poľsku. Majiteľ taktiež preukázal, že už koncom roku 2012 zaplatil za návrh označenia výrobku „GOLD TEHLA“, pričom aj z tohto návrhu vyplýva, že výrobok označovaný ako „GOLD TEHLA“ bol vyrábaný v Poľsku pre majiteľa ako distribútora a ide o výrobok vyrobený z mlieka, podobný syru, avšak je v ňom použitý rastlinný tuk (26 % hm.). Preukázal tiež, že už aj v rokoch 2012 a 2013 dodával tovar označený ako „GOLD TEHLA“ a „Family Gold tehla“ odberateľom na Slovensku. Prvostupňový orgán konštatoval, že hoci nebola preukázaná vysoká frekvencia dodávok tovarov majiteľom, preukázaný dodaný objem takto označeného tovaru tretím osobám, ktorý bol dodávaný kontinuálne, možno považovať za rozsah používania svedčiaci o obchodnej aktivite majiteľa, ktorej cieľom bolo reálne vytvárať a udržiavať odbyť daného výrobku. V danom prípade podľa prvostupňového orgánu nešlo len o symbolické používanie napadnutej ochrannej známky s cieľom udržať práva z nej. Používanie napadnutej ochrannej známky bolo pritom podľa prvostupňového orgánu preukázané na konkrétnom mliečnom výrobku – „*polotvrdý plnotučný výrobok s rastlinným tukom*“, resp. z predložených dôkazov o dodávaní výrobku majiteľovi od poľského výrobcu je zrejmé, že išlo o výrobok „*podobný syru*“ s obsahom rastlinného tuku, ktorého hlavnou zložkou bolo mlieko. S ohľadom na uvedené prvostupňový orgán konštatoval, že majiteľ preukázal skutočné používanie napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k tovarom „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v relevantnom období na území Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach. Majiteľ však nepreukázal, že napadnutá ochranná známka bola predmetom skutočného používania vo vzťahu k tovarom „*mlieko, syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach a ani neuviedol oprávnené dôvody na jej nepoužívanie vo vzťahu k týmto tovarom.

Orgán rozhodujúci o rozklade v spojitosti s predloženými dôkaznými materiálmi uvádza, že spomedzi faktúr vystavených majiteľom za dodanie tovaru, ktorý bol označený napadnutou ochrannou známkou – slovami „Gold tehla“ (resp. aj „Gold tehla 45%“ a „Family Gold tehla“), relevantného obdobia, pokiaľ ide o dátum dodania tovaru, sa týkalo päť faktúr (ide o faktúry vystavené spoločnostiam Bidfood Slovakia, s. r. o. a LEIM

STUDIO, s. r. o. za dodanie tovaru 13. februára 2020, 3. apríla 2019, 3. januára 2019, 14. februára 2018 a 13. septembra 2018). Jedna ďalšia faktúra, ktorá sa síce týkala dodania tovaru mimo relevantného obdobia (13. januára 2021), svedčí tiež o používaní označenia „Family Gold tehla“ v relevantnom období, a to z dôvodu, že preukazuje skutočnosti týkajúce sa obdobia veľmi blízkeho relevantnému obdobiu – dodanie tovaru jeden deň po relevantnom období. Je teda zrejme, že tovar uvedený v tejto faktúre musel byť objednaný už skôr, t. j. v relevantnom období. Uvedené, z časového hľadiska relevantné faktúry, boli pritom vystavené za dodanie stoviek až tisícov kilogramov takto označeného tovaru (tieto množstvá pripadali na jednotlivé faktúry), a to dvom rôznym odberateľom na Slovensku. Svedčia teda o používaní uvedených označení v relevantnom období, pričom svedčia o kontinuálnom dodávaní značných množstiev tovaru označeného napadnutou ochrannou známkou.

Faktúra vystavená spoločnosťou EUROFINS BEL/NOVAMANN, s. r. o. 30. novembra 2012 majiteľovi za vypracovanie návrhu označenia výrobku „Gold Tehla“, spolu s návrhom označenia a vyobrazením etikety tovaru „GOLD TEHLA“, nie je síce priamym dôkazom o používaní napadnutej ochrannej známky majiteľom, avšak z tejto faktúry, resp. z pripojených dokladov (návrhu označenia a vyobrazenia etikety) vyplývajú viaceré skutočnosti, ktoré sú dôležité pre posúdenie skutočného používania napadnutej ochrannej známky, napr. názov a vlastnosti výrobku označovaného napadnutou ochrannou známkou, jeho zloženie, hmotnosť, pôvod v Poľsku a skutočnosť, že majiteľ bol jeho distribútorom na Slovensku. V návrhu označenia je uvedené, že ide o „*polotvrdý, plnotučný výrobok s rastlinným tukom*“, na etikete je uvedené, že ide o „*polotvrdý zrejúci plnotučný blok*“. Taktiež sú v nich uvedené údaje o zložení uvedeného výrobku, konkrétne, že tento výrobok obsahoval pasterizované odstredené mlieko, rastlinný tuk (26 %), syridlo, mliekarenské kultúry a ďalšie zložky, obsah tuku v sušine bol min. 45 % a hmotnosť výrobku bola 3,386 kg.

Pokiaľ ide o faktúry vystavené poľskými subjektmi majiteľovi, tieto tiež nie sú priamym dôkazom o používaní napadnutej ochrannej známky majiteľom. Minimálne jedna z týchto faktúr (faktúra z 3. apríla 2017) sa však týka preukázateľne výrobku s označením „Gold Tehla 45 %“. Konkrétne bola vystavená za dodanie tovaru označeného priamo vo faktúre ako „*mliečny výrobok podobný syru Gold Tehla 45 %*“ alebo „*syrový analóg obsahujúci rastlinný olej Gold Tehla 45 %*“ majiteľovi. Môže teda tiež slúžiť na preukázanie skutočností ohľadne vlastností výrobkov označovaných napadnutou ochrannou známkou, predovšetkým na preukázanie toho, o aký konkrétny výrobok v predmetnom prípade išlo.

Predžalobná výzva z 27. apríla 2018, ktorú majiteľ adresoval navrhovateľovi a ktorou ho vyzval, aby upustil od používania označenia „GOLD TEHLA“, nepreukazuje žiadne skutočnosti, ktoré sú významné pre posúdenie skutočného používania napadnutej ochrannej známky v relevantnom období v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach.

K dokladom predloženým navrhovateľom orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že tieto nie sú spôsobilé preukázať skutočnosti vo vzťahu k používaniu napadnutej ochrannej známky, resp. nepoužívanie napadnutej ochrannej známky majiteľom. Dôkazy o používaní označenia „Gold tehla“ iným subjektom ako majiteľom totiž nemožno hodnotiť ako dôkazy o tom, že majiteľ napadnutú ochrannú známkou nepoužíval alebo že ju skutočne nepoužíval, rovnako ako na posúdenie skutočného používania napadnutej ochrannej známky majiteľom nemá vplyv skutočnosť, že navrhovateľ bol majiteľom ochrannej známky s rovnakým slovným prvkom. Navrhovateľom predložený katalóg síce neobsahoval tovar majiteľa označený napadnutou ochrannou známkou, existencia takéhoto katalógu sama osebe však taktiež nemôže spochybniť používanie napadnutej ochrannej známky majiteľom vyplývajúce z ostatných predložených dôkazov. Skutočnosť, že v konkrétnom katalógu sa takto označený produkt nenachádzal, nie je dôkazom o tom, že napadnutá ochranná známkou nebola používaná alebo že nebola skutočne používaná. Preukázanie nepoužívania napadnutej ochrannej známky ani nebolo úlohou navrhovateľa. Navrhovateľ sám nemôže preukázať, že napadnutá ochranná známkou nebola používaná. Mohol však spochybniť skutočnosti tvrdené a dôkazné materiály predložené majiteľom. Na základe podaného návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky bolo povinnosťou majiteľa, aby v konaní o návrhu na zrušenie jeho ochrannej známky preukázal jej skutočné používanie v relevantnom období vo vzťahu k tovarom, pre ktoré bola zapísaná do registra. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena vo vzťahu k skutočnému používaniu ochrannej známky napadnutej návrhom na zrušenie je pritom zrušenie alebo čiastočné zrušenie návrhom napadnutej ochrannej známky.

Orgán rozhodujúci o rozklade na základe posúdenia predložených dôkazných materiálov jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach konštatuje, že majiteľ preukázal, že napadnutú ochrannú známku v relevantnom období používal na označenie svojich tovarov, polotvrdých výrobkov z mlieka a rastlinného tuku, ktoré boli podobné syru. Preukázal dodanie stoviek až tisícov kilogramov takto označeného tovaru opakovane v priebehu niekoľkých rokov dvom rôznym odberateľom na Slovensku v relevantnom období, t. j. kontinuálne dodávanie značných množstiev uvedeného tovaru označeného napadnutou ochrannou známkou.

Čo sa týka posúdenia, či napadnutá ochranná známka bola používaná v takom rozsahu, aby bolo možné konštatovať jej skutočné používanie, t. j. že nešlo len o symbolické používanie s cieľom udržať práva k napadnutej ochrannej známke, orgán rozhodujúci o rozklade pripomína, že pri tomto posúdení je potrebné vziať do úvahy všetky relevantné skutočnosti, vrátane povahy tovarov, príslušného trhu, územného rozsahu, objemu, trvania a frekvencie používania. Posúdenie skutočného používania zahŕňa posúdenie uvedených skutočností vo vzájomných súvislostiach. Skutočnosť, ak objem predaja nebol vysoký, môže byť kompenzovaná rozsiahlym pravidelným používaním ochrannej známky napadnutej návrhom na zrušenie alebo určitým trvaním obdobia používania a naopak. V súvislosti s uvedeným je zároveň potrebné doplniť, že účelom konania o návrhu na zrušenie ochrannej známky z dôvodu jej nepoužívania nie je posudzovať komerčný úspech podnikateľa alebo skúmať jeho obchodnú stratégiu a ani obmedzenie známkovo-právnej ochrany iba na obchodné použitie vo veľkom rozsahu.

Vychádzajúc z uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že vzhľadom na to, že faktúry, ktoré sú relevantné z časového hľadiska, v preskúmanom prípade svedčia o značnom objeme predaja (opakované dodanie stoviek až tisícov kilogramov tovaru), ktorý prebiehal kontinuálne po dobu niekoľkých rokov (počas rokov 2018 až 2021), tieto, aj napriek skutočnosti, že bolo preukázané dodávanie tovarov len dvom odberateľom a v nižšej frekvencii, poskytujú dostatok informácií o takom objeme, trvaní a kontinuálnom charaktere predaja tovarov označených napadnutou ochrannou známkou, a teda o takom rozsahu používania napadnutej ochrannej známky, aby bolo možné konštatovať, že nešlo iba o symbolické použitie napadnutej ochrannej známky, ale išlo o také jej používanie, ktorého cieľom bolo získať a udržať odbyť tovarov označených napadnutou ochrannou známkou. V rámci celkového posúdenia predložených dôkazov, predovšetkým faktúr, je zrejmé, že napadnutá ochranná známka bola používaná na Slovensku v relevantnom období v dostatočnom rozsahu, aby bolo možné konštatovať, že obchodné využitie napadnutej ochrannej známky bolo reálne. Z predložených dôkazných materiálov nevyplývajú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že preukázané používanie bolo len symbolické, za účelom udržania práv z ochrannej známky.

V nadväznosti na námietku navrhovateľa v podanom rozklade, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí nevysvetlil, prečo práve majiteľom preukázané množstvo dodaného tovaru možno považovať za dostatočné na preukázanie skutočného používania napadnutej ochrannej známky, a na jeho poukaz, že ide o tovar bežnej, dennej spotreby, dostupný všetkým ekonomickým a sociálnym vrstvám obyvateľstva, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce.

Ako už bolo uvedené za účelom posúdenia skutočného používania ochrannej známky nemožno stanoviť pravidlo *de minimis*, ale všetky okolnosti týkajúce sa používania ochrannej známky je potrebné preskúmať vo vzájomných súvislostiach za účelom posúdenia, či išlo o skutočné používanie napadnutej ochrannej známky alebo išlo len o jej symbolické použitie, za účelom udržania práv z ochrannej známky. V predmetnom prípade sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožnil s posúdením prvostupňového orgánu, že preukázané množstvá dodaných tovarov označených napadnutou ochrannou známkou, a to aj z pohľadu tovarov bežnej spotreby, boli značné, nie nízke či dokonca zanedbateľné, ktoré by vyvolávali pochybnosti o tom, či bolo používanie napadnutej ochrannej známky skutočné, a preto tieto svedčia v prospech záveru o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky, pričom k týmto údajom pristupuje tiež skutočnosť, že bolo preukázané používanie napadnutej ochrannej známky počas niekoľkých rokov, a teda kontinuálny charakter používania. Na základe uvedeného je dôvodný záver o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky, a to aj napriek tomu, že tovary označené napadnutou ochrannou známkou boli dodávané len dvom odberateľom a v nižšej frekvencii. Tieto skutočnosti pritom zohľadnil aj prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí.

Orgán rozhodujúci o rozklade považuje teda rovnako ako prvostupňový orgán preukázané množstvo dodaného tovaru za značné, a preto svedčiace v prospech skutočného používania napadnutej ochrannej známky. Ako však bolo uvedené, samotné množstvo dodaného tovaru nebolo posúdené ako preukazujúce skutočné používanie napadnutej ochrannej známky – takto svoj záver o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky pritom neodôvodnil ani prvostupňový orgán. Množstvo dodaného tovaru predstavuje len jednu z viacerých skutočností, ktoré boli pri posúdení skutočného používania napadnutej ochrannej známky zohľadnené. Orgán rozhodujúci o rozklade považuje záver prvostupňového orgánu v napadnutom rozhodnutí o skutočnom používaní napadnutej ochrannej známky vo vzťahu ku konkrétnemu tovaru označovanému majiteľom napadnutou ochrannou známkou za správny a jeho odôvodnenie tak, ako bolo uvedené prvostupňovým orgánom v napadnutom rozhodnutí, za dostatočné.

Vzhľadom na to, že argumentácia navrhovateľa v podanom rozklade sa týkala konkrétne preukázaného množstva dodaného tovaru, orgán rozhodujúci o rozklade pre porovnanie poukazuje napr. na verejne dostupné údaje na internete uverejňované Pôdohospodárskou platobnou agentúrou v jej správach o trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami. Konkrétne podľa Správy o trhu s mliekom a mliečnymi výrobkami za december 2020 bolo napr. v prípade syra Eidamská tehla, 45 % tuku v sušine, za mesiac december 2020 na území Slovenska predané množstvo tovaru 103,1 tony (103 tisíc kg). Je preto zrejmé, že množstvá tovaru pripadajúce na jednotlivé, z časového hľadiska relevantné faktúry (obzvlášť množstvo 20 tisíc kg majiteľom dodávaného výrobku, ktorý označoval napadnutou ochrannou známkou, na jednu faktúru), nemôžu predstavovať zanedbateľné či len symbolické množstvá, ale práve naopak, predstavujú značné množstvo tovaru, a to aj z hľadiska tovaru predmetnej povahy. Ako však bolo uvedené, nie je možné a ani účelné stanoviť hranicu, aký objem predaja je dostatočný, aby bolo možné dospieť k záveru o skutočnom používaní, o to viac, že, ako bolo uvedené, je potrebné jednotlivé údaje a okolnosti týkajúce sa používania ochrannej známky vždy posudzovať vo vzájomných súvislostiach, aby bolo možné posúdiť či išlo o skutočné používanie ochrannej známky.

Orgán rozhodujúci o rozklade v súvislosti s uvedeným konštatuje, že navrhovateľ v podanom rozklade záver prvostupňového orgánu, že majiteľ dodával tovary označené napadnutou ochrannou známkou odberateľom na Slovensku v značných a v kontexte ostatných skutočností dostatočných množstvách, nespochybnil žiadnym konkrétnym argumentom či dôkazom. V podstate argumentoval len tým, že v napadnutom rozhodnutí nebolo odôvodnené, prečo práve uvedené množstvo je dostatočné. Už aj prvostupňový orgán však vysvetlil v napadnutom rozhodnutí, že nie je možné určiť konkrétnu hranicu (napr. konkrétny objem predaja), kedy už ide o skutočné používanie, ale výsledok posúdenia otázky skutočného používania vyplýva vždy z posúdenia všetkých skutkových okolností týkajúcich sa používania ochrannej známky vo vzájomných súvislostiach. Záver o tom, že napadnutá ochranná známka bola skutočne používaná, v predmetnom prípade vyplynul práve z takéhoto posúdenia, a to ako v prvostupňovom rozhodnutí, tak aj v tomto rozhodnutí. Dodávanie tak veľkých množstiev tovaru označeného napadnutou ochrannou známkou, aké boli preukázané v preskúvanom prípade, kontinuálne, po dobu niekoľkých rokov, nesvedčí o tom, že používanie napadnutej ochrannej známky bolo len symbolické, a teda záver, že napadnutá ochranná známka bola zo strany majiteľa predmetom iba symbolického používania, by nezodpovedal skutkovému stavu, ako vyplynul z predložených dôkazných materiálov.

Navrhovateľ v súvislosti s posúdením skutočného používania napadnutej ochrannej známky prvostupňovým orgánom v napadnutom rozhodnutí argumentoval tiež tým, že prvostupňový orgán mal množstvo tovaru dať do súvislosti s územím, na ktorom bol tovar dodaný, a s kritériom času. V tejto súvislosti orgán rozhodujúci o rozklade opätovne konštatuje, že, ako vyplýva už zo skôr uvedeného, prvostupňový orgán pri posudzovaní skutočného používania nezohľadnil len objem predaja tovaru, ale aj frekvenciu a kontinuitu dodávania tovarov, počet odberateľov a dobu, po ktorú majiteľ dodával odberateľom na Slovensku tovar označený napadnutou ochrannou známkou, pričom až na základe posúdenia uvedených skutočností vo vzájomných súvislostiach dospel k záveru o tom, že napadnutá ochranná známka bola v relevantnom období predmetom skutočného používania. Čo sa týka konkrétne územného rozsahu, resp. skutočnosti, že tovary označené napadnutou ochrannou známkou boli v relevantnom období preukázateľne dodané len dvom odberateľom na území Slovenskej republiky, túto skutočnosť možno vnímať ako kompenzovanú tým, že došlo k opakovanému dodaniu značného množstva tovarov týmto odberateľom, v stovkách až tisícoch kilogramov. Z hľadiska preukázania skutočného používania ochrannej známky nie je pritom potrebné preukázať, že

ochranná známka bola používaná na celom území Slovenskej republiky. Územný rozsah používania je len jednou z viacerých skutočností, ktoré sa majú zohľadniť pri určovaní, či je alebo nie je používanie ochrannej známky skutočné. K tomuto sa vyjadril SDEÚ napr. v rozsudku z 11. mája 2006 vo veci C-416/04 P, keď v bode 76 tohto rozsudku konštatoval, že „okolnosť, že v prejednávanej veci bol dôkaz o používaní skoršej ochrannej známky predložený iba vo vzťahu k predaju výrobkov jedinému zákazníkovi, neumožňuje a priori vylúčiť jeho riadnu povahu (pozri v tomto zmysle uznesenie La Mer Technology, už citované, bod 24), aj keď z toho vyplýva, že uvedená ochranná známka nie je prítomná na významnej časti španielskeho územia, kde je chránená. Ako totiž uvádza ÚHVT, územný rozsah používania je len jednou z viacerých skutočností, ktoré sa majú zohľadniť, pri určovaní, či je alebo nie je jej používanie riadne“.

V súvislosti s podobou používania napadnutej ochrannej známky orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že niektoré predložené, z časového hľadiska relevantné faktúry sa týkajú tovaru označeného ako „Family Gold tehla“, niektoré tovaru označeného ako „Gold tehla 45 %“. Orgán rozhodujúci o rozklade, rovnako ako prvostupňový orgán, zastáva názor, že v obidvoch uvedených prípadoch ide o používanie napadnutej ochrannej známky, pretože pridaním prvku „45 %“ alebo slova, resp. označenia „Family“ k slovnej napadnutej ochrannej známke „Gold tehla“ nedochádzalo k zmene jej rozlišovacej spôsobilosti. Prvostupňový orgán vo vzťahu k podobe, v akej bola napadnutá ochranná známka používaná, konštatoval, že prvok „45 %“ predstavoval opisný údaj, a preto nemenil rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky. S týmto sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje. Podľa predloženej etikety mohlo ísť o údaj vyjadrujúci obsah tuku v sušine, a teda o údaj opisujúci konkrétnu vlastnosť – zloženie predmetného tovaru. Výlučne opisný údaj vo vzťahu k vlastnostiam tovaru pridaný k ochrannej známke pritom nemení jej rozlišovaciu spôsobilosť.

Čo sa týka pridania slova „Family“ k napadnutej ochrannej známke, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že toto neprestavovalo opisný údaj vo vzťahu k označeným tovarom. Slovný prvok „Family“ vo vzťahu k predmetným tovarom neposkytoval konkrétnu a aj bez hlbšej úvahy zrozumiteľnú informáciu o ich vlastnostiach, čo by umožňovalo prijať záver o jeho opisnosti, a tým aj záver o tom, že tento slovný prvok nemal rozlišovaciu spôsobilosť, a teda že z tohto dôvodu nemenil ani rozlišovaciu spôsobilosť napadnutej ochrannej známky. Slovné označenie „Family“ môže byť podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade vo vzťahu k predmetným tovarom považované nanajvýš za navádzajúce/naznačujúce, pokiaľ ide o vlastnosti takto označených predmetných tovarov (mohlo napr. naznačovať, že ide o väčšie balenie predmetného výrobku, pre celú rodinu, resp. že tieto tovary boli napr. vzhľadom na zloženie vhodné na konzumáciu pre celú rodinu). Orgán rozhodujúci o rozklade však zastáva názor, rovnako ako prvostupňový orgán, že v prípade označovania tovaru na faktúrach slovami „Family Gold tehla“ dochádzalo k používaniu dvoch samostatných rozlišujúcich označení, ktoré navzájom nemenili svoju rozlišovaciu spôsobilosť. V predložených faktúrach, relevantných z časového hľadiska, boli totiž okrem tovaru „Family Gold tehla“ uvedené tiež aj ďalšie tovary s označením „Family“, a to napr. Family SALATOS syr gréck. typu, Family plesnivý syr BLEU, Family plesnivý syr BRIE, Family plesnivý syr CAMEMBER. Je teda zrejmé, že opakujúce sa označenie „Family“, používané vo vzťahu k viacerým rôznym druhom tovarov, ktoré mali okrem neho vždy aj ďalšie, vlastné označenia, slúžilo ako samostatné rozlišujúce označenie tovarov majiteľa. Je pravdou, že majiteľ mal chránenú aj obrazovú ochrannú známku č. 232460 (tvorenú slovným prvkom „Family“ v grafickej úprave a obrazovými prvkami – krajinkou umiestnenou v ovále, predstavujúcou podklad uvedeného slovného prvku) s právom prednosti z 15. decembra 2011, avšak predloženými dôkazmi nebolo preukázané, že slovný prvok „Family“ pridaný k napadnutej ochrannej známke na faktúrach v relevantnom období zodpovedal používaniu ochrannej známky č. 232460 na tovaroch. Skutočnosť, že slovný prvok „Family“ pridaný k napadnutej ochrannej známke nemenil jej rozlišovaciu spôsobilosť, preto podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade vyplynula výlučne z toho, že išlo o samostatné slovné označenie, ktoré bolo používané majiteľom na označovanie rôznych ním dodávaných tovarov, ktoré mali potom ešte vždy svoje vlastné označenie. Jedným z takýchto označení majiteľa pre konkrétny druh tovaru bola pritom aj napadnutá ochranná známka. Skutočnosť, na ktorú poukázal navrhovateľ v ním podanom rozklade, že majiteľ si prihlásil samostatne obrazové označenie so slovnými prvkami „Family Gold tehla“, pritom nehrá žiadnu úlohu pri posudzovaní toho, či pridanie slovného prvku „Family“ k napadnutej ochrannej známke menilo jej rozlišovaciu spôsobilosť. V zmysle § 7c ods. 2 písm. a) zákona o ochranných známkach to, že posudzovaná ochranná známka v podobe, v akej je používaná, je aj samostatne zaregistrovaná, nemá žiadny význam vo vzťahu k posúdeniu používania ochrannej známky. Je preto zrejmé, že vo vzťahu k posudzovaniu používania ochrannej známky nemá žiadny význam ani to, pokiaľ

ochranná známka a k nej pridané ďalšie rozlišujúce označenie boli súčasťou – predstavovali slovné prvky inej prihlásenej či zaregistrovanej ochrannej známky, ako tomu bolo v preskúmanom prípade.

Ďalej je potrebné posúdiť, či napadnutá ochranná známka bola používaná pre tovary, pre ktoré bola zapísaná do registra ochranných známok. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti konštatuje, že tovar označený napadnutou ochrannou známkou bol vo faktúre vystavenej poľským subjektom majiteľovi označený ako „*mliečny výrobok podobný syru*“, resp. „*syrový analóg obsahujúci rastlinný tuk*“. Z návrhu označenia výrobku, ktorý bol prílohou faktúry vystavenej spoločnosťou EUROFINS BEL/NOVAMANN, vyplynulo, že išlo o „*polotvrdý, plnotučný výrobok s rastlinným tukom*“, resp. podľa vyobrazenia etikety, nachádzajúcej sa rovnako v prílohe uvedenej faktúry, o „*polotvrdý zrejúci plnotučný blok*“, ktorého zložkami boli pasterizované odstredené mlieko, rastlinný tuk (26 %), syridlo, mliekarenské kultúry a ďalšie zložky. Z predložených dôkazných materiálov teda vyplynulo, že majiteľ používal napadnutú ochrannú známku pre konkrétny mliečny výrobok, polotvrdý výrobok (v podobe bloku) z mlieka a rastlinného tuku, ktorý bol svojimi vlastnosťami podobný syru. Orgán rozhodujúci o rozklade zároveň zastáva názor, že napadnutá ochranná známka, tak doplnená o údaj „45 %“, ako aj o označenie „Family“, bola používaná pre rovnaký tovar, spĺňajúci uvedené vlastnosti, pretože je zřejmé, že slovami „Gold tehla“ majiteľ označoval konkrétny druh výrobku, a nie rôzne svoje tovary. Pokiaľ by sa aj prípadne niektoré vlastnosti tohto výrobku pri používaní napadnutej ochrannej známky v spojení s jednotlivými uvedenými prvkami (pri používaní s údajom „45 %“ na jednej strane a s označením „Family“ na strane druhej) menili alebo by sa prípadne menili v priebehu času (ak by bol napr. rozdielny obsah tuku v sušine vo výrobku alebo iný rozdiel v zložení tohto druhu výrobku alebo rozdielne množstvo tovaru v jednom balení výrobku a pod.), neovplyvnilo by to skutočnosť, že majiteľ používal napadnutú ochrannú známku na označenie konkrétneho druhu tovaru, ktorý možno (vychádzajúc z predložených dôkazných materiálov) označiť ako „*polotvrdý výrobok z mlieka a rastlinného tuku*“ a ktorý rovnako ako „*mliečne výrobky*“, pre ktoré bola zapísaná napadnutá ochranná známka, spadá do triedy 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Pre úplnosť, v súvislosti s argumentáciou navrhovateľa, že tou istou ochrannou známkou nemôžu byť označené viaceré rozdielne tovary, orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné doplniť, že toto tvrdenie navrhovateľa nie je správne. Je práve naopak úplne bežné, že ochranné známky sa používajú na označovanie viacerých (rôznych) druhov tovarov alebo dokonca na označovanie tovarov a aj služieb a právna úprava v oblasti ochranných známok to aj predpokladá. Práve z tohto dôvodu sa k prihláške ochrannej známky prikladá zoznam tovarov a služieb, v rámci ktorého si prihlasovateľ ochrannej známky môže nárokovať akékoľvek tovary alebo služby, pre ktoré bude následne ochranná známka zapísaná do registra a pre ktoré bude mať prihlasovateľ po zápise prihláseného označenia do registra ochranných známok výlučné oprávnenie (avšak aj povinnosť) svoju ochrannú známku používať (ochrannú známku si prihlasovateľ môže nárokovať v prihláške ochrannej známky napr. aj pre tovary a/alebo služby z viacerých tried medzinárodného triedenia tovarov a služieb). V predmetnom konaní však z predložených dôkazov nevyplývalo, že napadnutou ochrannou známkou boli označované aj iné tovary ako konkrétny druh mliečného výrobku, „*polotvrdý výrobok z mlieka a rastlinného tuku*“.

Orgán rozhodujúci o rozklade, vzhľadom na uvedené, konštatuje, že majiteľ nepreukázal používanie napadnutej ochrannej známky pre žiadne ďalšie tovary, ktoré by bolo možné zaradiť pod pojem „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Majiteľ rovnako nepreukázal ani používanie napadnutej ochrannej známky pre tovary „*mlieko*“ a „*syry*“ v rovnakej triede.

Na základe uvedených skutočností sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že v predmetnom prípade bolo preukázané skutočné používanie napadnutej ochrannej známky. Skutočné používanie napadnutej ochrannej známky bolo podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade (rovnako ako podľa prvostupňového orgánu) preukázané len pre časť tovarov, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná. Orgán rozhodujúci o rozklade však, na rozdiel od záveru prvostupňového orgánu uvedeného v napadnutom rozhodnutí, že skutočné používanie bolo preukázané vo vzťahu k tovarom „*mliečne výrobky*“ (a zároveň nebolo preukázané pre tovary „*mlieko*“ a „*syry*“) v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, zastáva názor, že skutočné používanie bolo preukázané iba vo vzťahu k tovarom „*polotvrdé výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“, a teda iba pre tieto tovary je dôvodné napadnutú ochrannú známku ponechať v platnosti. Uvedený záver je dôvodný s ohľadom na skutočnosť, že

tovary „*polotvrde výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“ podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade predstavujú samostatnú podkategóriu tovarov „*mliečne výrobky*“, ktorá je odlišná od ďalších podkategórií tovarov „*mliečne výrobky*“, ako sú napr. syry, maslo, smotana, jogurty a iné, a to vlastnosťami týchto tovarov, ktoré následne ovplyvňujú aj ich účel určenia. Tovary, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka používaná, sa vyrábajú ako potravina, ktorá je síce podobná syru, avšak má sčasti odlišné zloženie, ktoré môže ovplyvniť cenu a prípadne aj využitie uvedených tovarov. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti zastáva názor, že vzhľadom na skutočnosť, že z predložených dokladov vyplynulo, že majiteľ používal napadnutú ochrannú známku len pre tento konkrétny výrobok, nie je dôvodné, aby majiteľovi bola priznaná ochrana pre celú širokú škálu rôznych mliečnych výrobkov, ktorá zahŕňa rôzne, samostatné podkategórie tovarov, pre ktoré používanie preukázané v preskúmanom prípade nebolo. Orgán rozhodujúci o rozklade sa s takýmto posúdením prvostupňového orgánu nestotožňuje a v tejto súvislosti vidí dôvod na zmenu napadnutého rozhodnutia.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa vzhľadom na záver o používaní napadnutej ochrannej známky pre uvedené tovary zároveň stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že majiteľ nepreukázal, že napadnutú ochrannú známku skutočne používal pre tovary „*mlieko*“ a „*syry*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Z tohto dôvodu ani pre tieto tovary nemožno priznať napadnutej ochrannej známke ochranu, ako to konštatoval aj prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí.

Ponechanie napadnutej ochrannej známky v platnosti pre tovary „*syry*“ a „*mlieko*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ako to uviedol aj prvostupňový orgán, by bolo neprímeraným poskytnutím ochrany napadnutej ochrannej známke. Podľa orgánu rozhodujúceho o rozklade však rovnako ponechanie napadnutej ochrannej známky v platnosti pre tovary „*mliečne výrobky*“, ako také, ako o tom rozhodol prvostupňový orgán, by bolo taktiež neprímeraným poskytnutím ochrany napadnutej ochrannej známke, ktorá by tak, aj napriek odstráneniu pojmu „*syry*“ zo zoznamu tovarov a služieb napadnutej ochrannej známky, zostala naďalej v platnosti aj pre tieto tovary, keďže spadajú pod pojem „*mliečne výrobky*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a navyše by zostala v platnosti aj pre viaceré ďalšie tovary (maslo, smotana, jogurty, mliečne nápoje a iné), ktoré rovnako spadajú pod uvedený pojem, a to napriek tomu, že nebolo preukázané, že napadnutá ochranná známka bola pre tieto samostatné podkategórie tovarov „*mliečne výrobky*“ používaná. Naopak, bolo preukázané jej používanie len pre jeden konkrétny výrobok, resp. podkategóriu tovarov „*mliečne výrobky*“, a to pre tovary „*polotvrde výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“.

Čo sa týka tvrdenia majiteľa uvedeného v ním podanom rozklade, že výrobok, ktorý označoval napadnutou ochrannou známkou, spadá do kategórie syrov, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že tomuto nenasvedčuje žiadna skutočnosť vyplývajúca z predložených dokladov. Zo žiadneho predloženého dôkazného materiálu nevyplývalo, že majiteľ napadnutou ochrannou známkou označoval tovary „*syry*“, práve naopak, z predložených dôkazných materiálov vyplynulo, že takto označoval výrobky z mlieka a rastlinného tuku, ktoré boli podľa údajov z faktúr vystavených poľskými spoločnosťami len podobné syrom. Pokiaľ by majiteľ napadnutou ochrannou známkou označoval aj tovary „*syry*“, bolo by jeho povinnosťou túto skutočnosť v predmetnom konaní preukázať. Uvedenú skutočnosť však nemožno preukázať definíciou pojmu „*syr*“, uvedenou v slovníkoch na internete, keď v predložených dokladoch týkajúcich sa tovarov označených napadnutou ochrannou známkou táto informácia, t. j. že išlo o „*syr*“, nebola uvedená. Na preukázanie používania napadnutej ochrannej známky pre tovary „*syry*“ rovnako nestačí len tvrdenie majiteľa, že výrobok, pre ktorý bola napadnutá ochranná známka používaná, „je radený do kategórie syrov“, ani to, že výrobok, pre ktorý bola napadnutá ochranná známka používaná, bol (okrem iných zložiek) vyrobený z mlieka, a napokon ani to, že mal prívlastok „*polotvrde*“ či „*plnotučný*“, pretože používanie uvedených pojmov nenahrádza používanie pojmu „*syr*“, resp. ich použitie nie je dôkazom o tom, že tovary označované napadnutou ochrannou známkou boli syry.

V neprospech záveru, že výrobok označovaný napadnutou ochrannou známkou mohol byť „*syr*“, svedčí pritom aj skutočnosť, že obsahoval okrem mlieka aj 26 % rastlinného tuku. Táto skutočnosť má význam vo vzťahu ku kritériám stanoveným právnymi predpismi na to, aby určitý výrobok bolo možné označovať ako „*syr*“. Používanie pojmu „*syr*“ pri označovaní potravín je totiž upravené Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov

s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007. V zmysle ustanovení časti III v prílohe VII tohto nariadenia sa názov „syr“ vyhradzuje výlučne pre mliečne výrobky, pričom na účely tejto časti sú „mliečne výrobky“ výrobky získané výlučne z mlieka, pričom sa môžu pridávať látky potrebné na ich výrobu, pokiaľ sa tieto látky nepoužívajú ako úplná alebo čiastočná náhrada akejkolvek mliečnej zložky.

Vychádzajúc z uvedeného (t. j. zo skutočnosti, že výrobok označovaný napadnutou ochrannou známkou obsahoval 26 % rastlinného tuku), avšak predovšetkým vzhľadom na to, že predmetný tovar, označovaný napadnutou ochrannou známkou bol v dôkazných materiáloch predložených majiteľom pomenovaný odlišne, t. j. nie ako „syr“ (pojmem „syr“ nebol použitý v žiadnom z predložených dokladov ako pomenovanie tovaru označeného napadnutou ochrannou známkou, tento tovar bol označený ako „*polotvrdý, plnotučný výrobok s rastlinným tukom*“, „*polotvrdý zrejúci plnotučný blok*“, „*mliečny výrobok podobný syru*“ alebo „*syrový analóg obsahujúci rastlinný tuk*“), a napokon aj vzhľadom na to, že, ako vyplýva z uvedeného, vo faktúrach poľských spoločností bolo uvedené, že išlo o výrobok len podobný syru, t. j. z tejto skutočnosti tiež jednoznačne vyplýva, že nešlo o syr, nemožno v predmetnom prípade považovať za preukázané, že napadnutá ochranná známka bola používaná pre tovary „syr“.

Pokiaľ ide o nesúhlas majiteľa so zrušením napadnutej ochrannej známky pre tovary „*mlieko*“, je potrebné uviesť, že je zrejmé, že slovami „*polotvrdý, plnotučný výrobok s rastlinným tukom*“ alebo „*polotvrdý zrejúci plnotučný blok*“, resp. ani slovami „*výrobok podobný syru*“ nebol označovaný tovar „*mlieko*“. Navyše výrobok označovaný napadnutou ochrannou známkou mal obsahovať 26 % rastlinného tuku. Orgán rozhodujúci o rozklade preto v súlade s názorom prvostupňového orgánu dospel k záveru, že zo žiadnych dôkazných materiálov nevyplývalo, že napadnutá ochranná známka bola používaná pre tovary „*mlieko*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Skutočnosť, že do rovnakej triedy ako tovary „*polotvrde výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“, pre ktoré majiteľ napadnutú ochrannú známku používal, t. j. do triedy 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, patria tovary „*mlieko*“ a „*mliečne výrobky*“ (pre ktoré bola napadnutá ochranná známka tiež zapísaná do registra), resp. aj mliečne výrobky – „*mliečne nápoje (s vysokým obsahom mlieka)*“, nemôže viesť k záveru, že skutočné používanie napadnutej ochrannej známky v zmysle § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach bolo preukázané pre všetky tieto tovary. Takýto záver nemá žiadny zákonný podklad a nezodpovedá účelu konania o zrušení ochrannej známky pre jej nepoužívanie, ktorým je, aby ochranná známka zostala v platnosti pre tovary, pre ktoré je skutočne používaná, a aby bola zrušená pre tovary, pre ktoré nebola skutočne používaná v relevantnom období.

Navrhovateľ v ním podanom rozklade napokon vytýkal prvostupňovému orgánu, že sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal navrhovateľom citovanými súdnymi a úradnými rozhodnutiami, nevysporiadal sa s nimi a od záverov uvedených v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžhuv/11/2012 z 26. novembra 2013 sa odklonil. Napadnuté rozhodnutie podľa názoru navrhovateľa nebolo v súlade s jeho legitímnym očakávaním, že rovnaké veci budú posudzované rovnako. Pokiaľ sa so závermi plynúcimi z rozhodnutí, na ktoré navrhovateľ poukázal, prvostupňový orgán nestotožnil, resp. na tieto nemohol prihliadať, mal podľa názoru navrhovateľa uviesť, z akého dôvodu tomu tak bolo. Orgán rozhodujúci o rozklade však v súvislosti s touto námietkou navrhovateľa konštatuje, že navrhovateľ neuviedol konkrétne, od ktorých záverov v uvedenom rozsudku Najvyššieho súdu SR sa prvostupňový orgán podľa jeho názoru odklonil alebo či vôbec a prípadne ktoré princípy uvedené v rozsudkoch SDEÚ, resp. Všeobecného súdu, na ktoré poukázal vo svojich podaniach v prvostupňovom konaní, podľa jeho názoru prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí nerešpektoval.

Pokiaľ navrhovateľ poukázal v prvostupňovom konaní na rozhodnutie úradu zn. POZ 373-95/OZ 181143/I-9-2016 z 2. februára 2016, konkrétne na jeho časť, kde úrad konštatoval, že „*používanie napadnutej ochrannej známky na tovaroch v počte 2600 ks za obdobie 8 mesiacov však nie je možné považovať, čo do množstva ponúkaných tovarov a časového rozsahu, za dostatočné vo vzťahu k predmetným tovarom na území Slovenskej republiky, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že nápoj „pivo“ je bežne dostupný a často kupovaný v predajniach a konzumovaný v reštauráciách, či pivárňach a je to výrobok relatívne nízkej ceny, ktorý je dostupný širokej dospeljej populácii*“, je potrebné uviesť nasledujúce. Napriek tomu, že v uvedenom

rozhodnutí išlo o tovary, ktoré sú bežne dostupné a nakupované širokou spotrebiteľskou verejnosťou, relatívne nízkej ceny, podobne ako v posudzovanom prípade, ďalšie skutkové okolnosti uvedeného prípadu boli však odlišné (objem predaného tovaru a ani dĺžka obdobia, počas ktorého boli tovary dodávané, nekorešponduje s týmto posudzovaným prípadom). Úrad preto mohol dospieť k odlišnému záveru ako v posudzovanom prípade. Navrhovateľ pritom, okrem poukázania na túto časť uvedeného rozhodnutia úradu, neuviedol, v čom alebo z akého dôvodu považuje skutkové okolnosti uvedeného prípadu za rovnaké alebo uvedený prípad za obdobný preskúvanému prípadu.

Čo sa týka rozsudku Najvyššieho súdu SR, od ktorého sa prvostupňový orgán podľa názoru navrhovateľa v napadnutom rozhodnutí odklonil, navrhovateľ vo svojom podaní, spolu s ktorým predložil v prvostupňovom konaní kópiu tohto rozsudku, poukázal na jeho časť obsahujúcu zhrnutie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 2 Scud/5/2012-61 z 3. augusta 2012, kde bolo uvedené, že *„žalovaný posudzoval naplnenie požiadavky používania ochrannej známky pri zohľadnení všetkých okolností prípadu a konštatoval, že základným predpokladom zachovania existencie ochrannej známky ako predmetu práva je jej používanie vo vzťahu k tovarom alebo službám pre ktoré je zapísaná, pričom jej používanie musí byť v súlade so základnou funkciou, ktorou je schopnosť odlišiť tovary a služby jej majiteľa od tovarov a služieb iných osôb. Na to je potrebné, aby spotrebiteľ mal možnosť prísť do kontaktu s tovarmi alebo službami označenými ochrannou známkou v takom rozsahu, aby si vytvoril väzbu medzi ochrannou známkou a jej majiteľom a na základe toho odlišil tovary a služby majiteľa od iných subjektov na trhu... Používanie ochrannej známky sa posudzuje s ohľadom na teritoriálny princíp a musí byť viazané k územiu Slovenskej republiky, pričom predloženými dôkazmi musí byť preukázané, že spotrebiteľ na území Slovenskej republiky mal možnosť prísť s napadnutou ochrannou známkou do kontaktu“*. Ďalej poukázal na časť, kde Najvyšší súd SR konštatoval, že *„za používanie, právne významné pre zachovanie ochrany potom možno považovať len také používanie, ktoré svojim kvalifikovaným rozsahom odôvodňuje predpoklad vytvorenia alebo udržania väzby medzi ochrannou známkou a na ňu viazanými tovarmi a službami vo vedomí spotrebiteľskej verejnosti alebo jej relevantnej časti“*, ako aj, že majiteľ ochrannej známky napadnutej návrhom na zrušenie *„musí relevantným spôsobom preukázať, že zapísaná ochranná známka bola skutočne v rozhodnom období (počas nepretržitého obdobia najmenej piatich rokov) používaná“*.

V súvislosti s uvedeným orgánom rozhodujúci o rozklade poukazuje na to, že citované princípy (rovnako ako aj ďalšie princípy uvedené v rozsudkoch SDEÚ, resp. Všeobecného súdu, na ktoré navrhovateľ poukázal v prvostupňovom konaní a v ním podanom rozklade proti napadnutému rozhodnutiu), sa viažu na posúdenie skutočného používania. Prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí vo vzťahu k tomuto rozsudku Najvyššieho súdu SR, ako aj vo vzťahu k ostatným rozhodnutiam, na ktoré navrhovateľ v prvostupňovom konaní poukázal, konštatoval, že rešpektoval v nich uvedené, resp. uplatnené princípy posudzovania skutočného používania.

Rovnako orgán rozhodujúci o rozklade na základe preskúmania napadnutého rozhodnutia a posúdenia argumentov v podaných rozkladoch v tejto súvislosti konštatuje, že prvostupňový orgán pri svojom posúdení v napadnutom rozhodnutí vychádzal správne z princípov posúdenia skutočného používania, ktoré vyplývajú z príslušnej judikatúry, a tieto pri svojom posúdení skutočného používania napadnutej ochrannej známky vo vzťahu ku konkrétnym tovarom označovaným majiteľom napadnutou ochrannou známkou aj správne uplatnil, na základe čoho dospel k záveru, že napadnutá ochranná známka bola skutočne používaná. Pochybil však v záverečnom hodnotení v rámci napadnutého rozhodnutia, kde, vychádzajúc z toho, že konkrétne tovary označované napadnutou ochrannou známkou možno zahrnúť do kategórie tovarov *„mliečne výrobky“*, nesprávne uzatvoril, že skutočné používanie napadnutej ochrannej známky bolo z tohto dôvodu preukázané pre celú kategóriu tovarov *„mliečne výrobky“*. Ako bolo uvedené, orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že majiteľ v prvostupňovom konaní preukázal skutočné používanie iba pre podkategóriu týchto tovarov, a to pre tovary *„polotvrde výrobky z mlieka a rastlinného tuku“* v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Vo vzťahu k týmto tovarom bolo preukázané používanie napadnutej ochrannej známky, ktoré možno považovať, aj pri uplatnení princípov vyplývajúcich z príslušnej judikatúry, za skutočné.

Berúc do úvahy uvedené napadnutú ochrannú známku je dôvodné ponechať v platnosti len pre tovary *„polotvrde výrobky z mlieka a rastlinného tuku“* v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Vo vzťahu k ostatným tovarom, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná, je potrebné napadnutú

ochrannú známku zrušiť. Majiteľ nepreukázal jej používanie pre tieto ostatné tovary a súčasne ani neuviedol existenciu oprávnených dôvodov jej nepoužívania vo vzťahu k uvedeným tovarom v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 písm. a) zákona o ochranných známkach.

Orgán rozhodujúci o rozklade sa pritom stotožňuje so záverom prvostupňového orgánu, že navrhovateľ preukázal existenciu právneho záujmu na jeho strane na určení dňa 16. september 2020 ako dňa účinnosti zrušenia napadnutej ochrannej známky, a to aj v prípade jej čiastočného zrušenia, z dôvodov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré sa uplatnia bez ohľadu na rozsah, v akom sa napadnutá ochranná známka zrušuje. Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti dopĺňa, že dôvod zrušenia napadnutej ochrannej známky pre časť jej tovarov (pre všetky tovary, pre ktoré bola zapísaná, s výnimkou tovarov „*polotvrdé výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“) nastal už k 16. septembru 2020, keďže už aj k tomuto dátumu uplynulo od registrácie napadnutej ochrannej známky viac ako päť rokov, pričom majiteľ nepredložil v konaní o návrhu na zrušenie napadnutej ochrannej známky žiadne doklady, ktoré by svedčili o používaní napadnutej ochrannej známky vo vzťahu k iným tovarom ako sú tovary „*polotvrdé výrobky z mlieka a rastlinného tuku*“ v triede 29 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a preto možno konštatovať, že takéto doklady nepredložil ani za obdobie piatich rokov predchádzajúcich dňu 16. september 2020 (t. j. ani za obdobie od 16. septembra 2015 do 15. septembra 2020).

S ohľadom na to, že pri zrušení rozhodnutia a vrátení veci na nové prerokovanie by bol prvostupňový orgán viazaný právnym názorom orgánu rozhodujúceho o rozklade, uznal orgán rozhodujúci o rozklade po posúdení merita veci v intenciách podaných rozkladov s ohľadom na zásadu hospodárnosti konania existenciu dôvodov na zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

K žiadosti navrhovateľa, aby mu orgán rozhodujúci o rozklade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že pokiaľ ide o trovy konania v konaniach vo veciach ochranných známk pred úradom sa uplatňuje právna úprava obsiahnutá v správnom poriadku. V zmysle § 31 ods. 1 správneho poriadku trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkovi konania, znáša účastník. Podľa § 31 ods. 2 správneho poriadku správny orgán môže účastníkom konania, zúčastneným osobám, svedkom a znalcom uložiť, aby nahradili trovy, ktoré vznikli správnemu orgánu ich zavinením; môže im tiež uložiť, aby nahradili trovy, ktoré vznikli ich zavinením, ostatným účastníkom konania. V zmysle právnej úpravy trov konania, resp. ich náhrady, ktorá sa uplatňuje v konaniach vo veciach ochranných známk pred úradom, sa do rozhodovania o trovách konania teda nepremieta zásada úspechu v konaní.

Orgán rozhodujúci o rozklade v nadväznosti na uvedené konštatuje, že v predmetnom konaní neboli zistené také trovy konania, ktoré by mali byť nahradené podľa § 31 ods. 2 správneho poriadku. Vzhľadom na uvedené navrhovateľovi nemožno priznať právo na náhradu trov konania.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia v rozsahu podaných rozkladov a posúdení argumentov uvedených v podaných rozkladoch konštatuje, že v preskúmanom prípade boli zistené také dôvody, pre ktoré bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Správny súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda úradu

Doručiť:

IMPOL HOLDING, a.s., Ľubochnianska 2, 080 06 Ľubotice, Slovenská republika
JUDr. Lukáš Kišeľák, advokát, Weberova 8, 080 01 Prešov 1, Slovenská republika